

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 19 dhjetor 2019
Nr. ref.:VMP 1492/19

VENDIM PËR MASË TË PËRKOHSHME

në

rastin nr. KO219/19

parashtrues

Avokati i Popullit

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Ligjit nr. 06/L-111 për Pagat në Sektorin Publik

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare, dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar.

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa u parashtrua nga Institucioni i Avokatit të Popullit të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës).

Ligji i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston kushtetutshmërinë e Ligjit nr. 06/L-111 për Pagat në Sektorin Publik (në tekstin e mëtejme: Ligji për Pagat ose Ligji i kontestuar), të shpallur në Gazetën Zyrtare të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gazeta Zyrtare), më 1 mars 2019, i cili hyri në fuqi nëntë (9) muaj pas publikimit në Gazetë Zyrtare, përkatësisht më 1 dhjetor 2019.

Objekti i çështjes

3. Objekti i çështjes së kërkesës është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Ligjit për Pagat, në tërësinë e tij, për të cilin parashtruesi i kërkesës pretendon se nuk është në pajtueshmëri me paragrafin 2 të nenit 3 [Barazia para Ligjit], 4 [Forma e Qeverisjes dhe Ndarja e Pushtetit], paragrafin 1 të nenit 7 [Vlerat], 10 [Ekonomia], 21 [Parimet e Përgjithshme], paragrafin 1 të nenit 22 [Zbatimi i drejtpërdrejtë i Marrëveshjeve dhe Instrumenteve Ndërkombëtare], 23 [Dinjiteti i Njeriut], 24 [Barazia para Ligjit], 46 [Mbrojtja e Pronës], 55 [Kufizimi i të Drejtave dhe Lirive Themelore], paragrafët 3 dhe 7 të nenit 58 [Përgjegjësitë e Shtetit], paragrafin 2 të nenit 102 [Parimet e Përgjithshme të Sistemit Gjyqësor], paragrafin 1 të nenit 109 [Prokurori i Shtetit], 119 [Parimet e Përgjithshme] paragrafët 1 dhe 2 të nenit 142 [Agjencitë e Pavarura], 130 [Autoriteti Civil i Aviacionit] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), nenin 1 të Protokollit nr. 1 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ), si dhe paragrafin 2 të nenit 23 të Deklaratës Universale për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: DUDNJ).
4. Parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata) që të vendosë masë të përkohshme për pezullimin e menjëhershëm të Ligjit të kontestuar.

Baza juridike

5. Kërkesa është e bazuar në paragrafin 2, nën-paragrafin 1, të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] dhe në paragrafin 2 të nenit 116 [Efekti Juridik i Vendimeve] të Kushtetutës; në nenet 22, 27, 29 dhe 30 të Ligjit nr. 03/L-121 për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Ligji); si dhe në rregullat 32, 56, dhe 57 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatë

6. Më 5 dhjetor 2019, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në Gjykatë.
7. Më 6 dhjetor 2019, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtaren Remzije Istrefi-Peci gjyqtare raportuese dhe Kolegjin shqyrtues në përbërje të Gjyqtarëve: Arta Rama-Hajrizi (kryesuese), Gresa Caka-Nimani dhe Safet Hoxha.
8. Më 10 dhjetor 2019, parashtruesi i kërkesës u njoftua për regjistrimin e kërkesës.

9. Po të njëjtën ditë, kërkesa iu komunikua Presidentit të Republikës së Kosovës dhe Kryeministrit në detyrë të Republikës së Kosovës, me udhëzimin që t'i dorëzojnë Gjykatës komentet eventuale deri më 24 dhjetor 2019. Kërkesa gjithashtu iu komunikua Sekretarit të Kuvendit të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kuvendi) nga i cili u kërkuar që t'i dorëzojë Gjykatës të gjitha dokumentet relevante për Ligjin e kontestuar.
10. Më 12 dhjetor 2019, gjyqtarja raportuese i rekomandoi Gjykatës miratimin e masës së përkohshme. Po të njëjtën datë, Gjykata me shumicë votash vendosi të miratojë masën e përkohshme deri më 30 mars 2020. Gjyqtari Bekim Sejdiu votoi kundër vendosjes së masës së përkohshme.
11. Më 12 dhjetor 2019, Gjykata po ashtu miratoi propozimin e gjyqtarës raportuese, që bazuar në rregullin 55 [*Amicus Curiae*] të Rregullores së punës të Gjykatës, të ftohet Komisioni i Venecias që të dorëzojë një Opinion lidhur me Ligjin e kontestuar.

Përmbledhja e fakteve

12. Më 2 shkurt 2019, Kuvendi përmes Vendimit [Nr.06-V-310] miratoi Ligjin e kontestuar.
13. Ligji i kontestuar rregullon dhe përcakton sistemin e pagave dhe shpërblimeve për zyrtarët dhe funksionarët publikë, që paguhet nga buxheti i shtetit, rregullat për përcaktimin e pagave të punonjësve të ndërmarrjeve publike në Kosovë dhe kriteret për pagën kalimtare dhe përfitimet tjera pas përfundimit të funksionit për funksionarin publik dhe funksionarin publik me status të veçantë, si dhe për ish zyrtarin e lartë që është duke i realizuar të drejtat sipas ligjit përkatës.
14. Më 1 mars 2019, Ligji i kontestuar u publikua në Gazetën Zyrtare.
15. Me nenin 34 [Hyrja në fuqi] të Ligjit të kontestuar parashihet që *“Ky ligji hyn në fuqi 9 (nëntë) muaj pas publikimit në “Gazetën Zyrtare” të Republikës së Kosovës”*.

Pretendimet e parashtruesit

16. Parashtruesi i kërkesës e konteston në tërësi Ligjin e kontestuar (Ligji nr. 06/L-111 për Pagat në Sektorin Publik).
17. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Ligji i kontestuar dhe Shtojca një (1) e këtij ligji nuk kanë arritur që ta bartin frymën kushtetuese për sa i takon garantimit të: (A) *ndarjes së pushteteve*, (B) *barazisë para ligjit* dhe (C) *drejtës pronësore*. Po ashtu, parashtruesi i kërkesës konsideron se Ligji i kontestuar nuk është në pajtim me (D) *parimet e sundimit të ligjit*.
18. Sa i përket pretendimit të parë (A) *ndarjes së pushteteve*, parashtruesi i kërkesës pretendon që Ligji i kontestuar nuk siguron në mënyrë të duhur ndarjen e pushteteve siç përcaktohet në nenin 4 të Kushtetutës, rrjedhimisht, sipas tyre është e domosdoshme që të sigurohet parimi i ndarjes së pushteteve si në aspektin hierarkik ashtu edhe në atë operues në çështjen e pagave.

19. Më tej, parashtuesi i kërkesës thekson që Ligji i kontestuar duke i dhënë të drejtën e nxjerrjes së akteve nënligjore vetëm Qeverisë dhe në raste të caktuara edhe Kuvendit, nuk merr parasysh kërkesën kushtetuese për respektimin e parimit të ndarjes së pushteteve të përcaktuara në nenin 4 të Kushtetutës. Ky përcaktim si i tillë ka ndikim në (i) pavarësinë organizative, funksionale dhe financiare, po ashtu ndërhyr në (ii) mekanizmin e kontrollit dhe balancimit, që është garantues i funksionimit demokratik të shtetit. Prandaj parashtuesi i kërkesës, pretendon se specifikat e statusit kushtetues të institucioneve duhet të respektohen në tërësinë e tyre duke përfshirë edhe nxjerrjen e akteve nënligjore, të përcaktuara në këtë Ligj, si dhe duhet të ruhet dhe të sigurohet pavarësia e tyre. Në lidhje me këtë pretendim, parashtuesi i kërkesës konteston dispozita të caktuara të Ligjit të kontestuar si në vijim: nenin 4 paragrafi 4, neni 5 paragrafi 5, neni 6 paragrafi 4, neni 7 paragrafi 5, neni 8 paragrafi 3, neni 9 paragrafi 5, neni 14 paragrafi 4, neni 15 paragrafi 4, neni 17 paragrafi 4, neni 18 paragrafi 2, neni 19 paragrafi 4, neni 20 paragrafi 5, neni 21 paragrafi 8, neni 22 paragrafi 5, neni 23 paragrafi 5, neni 25 paragrafi 3 dhe nenin 26 paragrafi 2.
20. Parashtuesi i kërkesës konsideron se Ligji i kontestuar aplikon kritere të njëjta për autoritetet, për institucionet dhe për organet në Republikën e Kosovës, pa marrë parasysh rendin dhe ndarjen e pushteteve në pajtim me Kushtetutën dhe specifikën e statusit kushtetues të subjekteve të sektorit publik.
21. Ndër të tjera, parashtuesi i kërkesës thekson se Ligji i kontestuar e cenon parimin e ndarjes dhe balancimit të pushteteve duke mos marrë parasysh se shumë prej këtyre institucioneve, i kanë ligjet specifike, të cilat i rregullojnë në mënyrë të veçantë të drejtat dhe detyrimet e punonjësve të këtyre institucioneve. Sipas parashtuesit, Ligji i kontestuar vepron në kundërshtim me parimin e drejtësisë *lex specialis derogat legi generalis*, i cili përcakton se kur një situatë e caktuar faktike hyn në fushëveprimin e dy akteve normative, përparësi i jepet aktit të posaçëm kundrejt aktit të përgjithshëm (Ligji i kontestuar është akt i përgjithshëm).
22. Parashtuesi i kërkesës gjithashtu thekson se për sa u përket institucioneve të pavarura të përcaktuara në Kapitullin XII të Kushtetutës dhe Gjykatës Kushtetuese e përcaktuar me Kapitullin VIII të Kushtetutës, nuk janë marrë parasysh qëndrimet e Gjykatës Kushtetuese, të shprehura me Aktgjykimin KO73/16, në veçanti paragrafët 88, 97, 98 dhe 100 të atij Aktgjykimi. Parashtuesi i kërkesës gjithashtu thekson se ka kërkuar vazhdimisht nga Qeveria e po ashtu edhe nga Kuvendi që gjatë kohës së shqyrtimit dhe miratimit të ligjeve që përbëjnë pakon e ligjeve për reformën e administratës, duke përfshirë edhe Ligjin e kontestuar të merret parasysh Aktgjykimin i Gjykatës Kushtetuese në rastin KO73/16, gjë që nuk ishte marrë parasysh.
23. Sa i përket pretendimit të dytë (B) *për shkeljen e parimit të barazisë para ligjit*, parashtuesi i kërkesës thekson se Ligji i kontestuar, i miratuar me amendamente në Kuvend, nuk ka arritur të sigurojë *pagë të barabartë për punë të barabartë*, në të gjithë sektorin publik. Rrjedhimisht, sipas parashtuesit të kërkesës, Ligji i kontestuar ka krijuar një situatë divergjente për pozitat e barasvlershme, sepse në institucionet e ndryshme pozitat e njëjta apo të krahasueshme janë vlerësuar me nivele të ndryshme të pagave. Në këtë drejtim,

Ligji i kontestuar nuk është në pajtim me nenet: 3 paragrafi (2), 21, 22 dhe 24 paragrafi (1) të Kushtetutës, të cilat përcaktojnë barazinë para ligjit dhe parimet e përgjithshme të të drejtave dhe të lirive themelore të njeriut, si dhe nenin 7 paragrafi (1) të Kushtetutës, në të cilin përcaktohen vlerat e rendit kushtetues të Republikës së Kosovës.

24. Gjithashtu parashtuesi i kërkesës pretendon që Ligji i kontestuar nuk është në pajtim me nenin 23 paragrafi (2) të DUDNJ-së, në të cilin përcaktohet që: *"Secili, pa kurrfarë diskriminimi, ka të drejtë që për punë të barabartë të marrë rrogë të barabartë."* Rrjedhimisht, parashtuesi i kërkesës i referohet paragrafit (1) të nenit 22 të Kushtetutës, ku përcaktohet që DUDNJ zbatohet drejtpërdrejt në Republikën e Kosovës dhe të drejtat dhe liritë e njeriut, të garantuara me këtë Deklaratë, kanë prioritet, ne rast konflikti, ndaj dispozitave të ligjeve dhe të akteve të tjera të institucioneve publike.
25. Parashtuesi i kërkesës thekson që duke pasur parasysh që të drejtat dhe liritë themelore të njeriut janë të pandashme, të patjetërsueshme e të pacenueshme dhe si të tilla janë bazë e rendit juridik të Republikës së Kosovës, rrjedhimisht çdo dallim, përjashtim, kufizim ose preferencë në çfarëdo baze, që ka për qëllim apo efekt të zhvleftësojë ose të cenojë njohjen, gëzimin ose ushtrimin, në të njëjtën mënyrë me të tjerët, të të drejtave dhe të lirive themelore të përcaktuara nga Kushtetuta dhe nga ligjet e aplikueshme në Republikën e Kosovës, paraqesin diskriminim.
26. Sa i përket pretendimit të tretë (C) *garantimit të së drejtës pronësore*, parashtuesi i kërkesës po ashtu mëton se Ligji i kontestuar cenon të drejtat pronësore të individëve apo grupeve të sektorit publik. Parashtuesi i kërkesës i referohet nenit 55 [Kufizimi i të Drejtave dhe Lirive Themelore] të Kushtetutës për të vlerësuar proporcionalitetin e uljes së pagave në sektorin publik me ç'rast pohon: *"Në rastin konkret, i mbetet Gjykatës Kushtetuese ta vlerësojë nëse ulja e pagave të një numri subjektesh në sektorin publik është bërë në pajtim me nenin 55 të Kushtetutës, i cili parasheh kufizimin e të drejtave dhe të lirive themelore, esencës të së drejtës që kufizohet, rëndësisë së qëllimit të kufizimit, natyrës dhe vëllimit të kufizimit, raportit midis kufizimit dhe qëllimit që synohet të arrihet, si dhe mundësisë së realizimit të atij qëllimi me kufizim më të vogël"*.
27. Parashtuesi i kërkesës po ashtu pretendon se paga është një e "mirë" nga këndvështrimi i nenit 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së sepse punonjësit kanë pritje legjitime në "materializimin" e pagave të tyre. Parashtuesi i kërkesës shton se ulja e pagave është ankesa kryesore që i është adresuar atij dhe se, sipas tij, Ligji i kontestuar në shumë sektorë "ka bërë uljen e pagave". Duke u mbështetur në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, parashtuesi i kërkesës vlerëson se Ligji i kontestuar nuk ka gjetur një balancë të drejtë ndërmjet interesit publik dhe të drejtave dhe lirive themelore të individit. Në këtë drejtim, parashtuesi i kërkesës pohon: *"GJEDNJ-ja thekson obligimin e autoriteteve publike për të mbajtur një balancë të drejtë të domosdoshëm për interesin publik dhe për mbrojtjen e të drejtave fundamentale të qytetarëve. Kjo balancë nuk arrihet kur qytetarëve u duhet ta bartin një barrë të madhe dhe jo proporcionale, me ndikim të drejtpërdrejtë në reduktimin e të drejtave ekonomike. Në këto rrethana, ka shkelje të nenit 1 të Protokollit 1 të Konventës*

Evropiane për të Drejtat e Njeriut (KEDNJ), për shkak të shkeljes së arsyeshmërisë dhe proporcionalitetit në reduktimin e të drejtave pronësore [...] Është e qartë se çështjet buxhetore imponojnë barra të mëdha dhe jo proporcionale në të punësuarit që paguhen nga buxheti, pa ruajtur balancën e drejtë në mes të interesit publik dhe të mbrojtjes së domosdoshme të të drejtave fundamentale të njeriut. Për më shumë, në rastin Kjartan Asmundsson v. Iceland, nëse shuma e benefiteve është ulur apo është ndalur, kjo paraqet kufizim të të drejtave pronësore dhe se kjo duhet të arsyetohet me interesin e përgjithshëm. Në esencë, GJEDNJ-ja konsideron se një kufizim është i arsyetuar (edhe në rastet kur aplikuesit do të duhej të jenë në posedim të aseteve) në rrethanat kur është ndjekur qëllimi legjitim (balancimi i buxhetit të shtetit në kriza ekonomike) kur është proporcional, duke marrë parasysh hapësirën e gjerë të vlerësimit të shtetit në politikat ekonomike dhe sociale dhe balancën e arritur me aplikim të masave të tilla (Hasani vs. Croatia)”.

28. Sa i përket pretendimit të fundit (D) *Parimet e sundimit të Ligjit*, parashtuesi i kërkesës thekson që Kushtetuta e Republikës së Kosovës e përcakton sundimin e ligjit si një ndër vlerat e rendit kushtetues në vend. Lidhur me këtë çështje, parashtuesi i kërkesës thekson parime të sundimit të ligjit, sipas Raportit të Komisionit të Venedikut mbi sundimin e së drejtës (Miratuar nga Komisioni i Venecias në sesionin e 86 plenar, 25-26 mars 2011). Në këtë kontekst, parashtuesi i kërkesës i thekson disa nga parimet që konsiderohen relevante në rastin konkret, të tilla si: (i) *Siguria juridike* - përmes së cilës kërkohet që rregullat ligjore të jenë të qarta dhe të sakta, qëllimi i të cilave është që të sigurojnë që situatat dhe marrëdhëniet ligjore të jenë të parashikueshme. Rrjedhimisht sipas parashtuesit, Kuvendi nuk i lejohet që t'i anashkalojë të drejtat themelore me ligje të dykuptimta. Prandaj, përmes kësaj i ofrohet mbrojtje ligjore individëve *vis-a-vis* shtetit, organeve dhe agjentëve të tij; (ii) *Respektimi i drejtave të njeriut* - Respektimi i sundimit të ligjit dhe respektimi i të drejtave të njeriut jo domosdoshmërisht janë sinonime. Sidoqoftë, këto dy koncepte në masë të madhe e mbulojnë njëra-tjetrën dhe shumë të drejta të përfshira në Konventën Evropiane për të Drejtat e Njeriut, në mënyrë të drejtpërdrejtë apo të tërthortë i referohen sundimit të ligjit; (iii) *Ndalimi i diskriminimit dhe barazia para ligjit* - përveç që paraqesin të drejta themelore të njeriut, ato gjithashtu paraqesin edhe koncepte të sundimit të ligjit.
29. Rrjedhimisht, parashtuesi i kërkesës pretendon se Ligji i kontestuar përmban dispozita të cilat nuk janë mjaftueshëm të qarta dhe precize, pastaj Kuvendi me miratimin e tij ka anashkaluar të drejtën për të mos diskriminuar dhe të drejtën e pronës, që bashkë me shkeljet e tjera kushtetuese ka nxitur parashtuesin e kërkesës që Ligjin e kontestuar ta referojë për vlerësim në Gjykatën Kushtetuese.
30. Në fund parashtuesi i kërkesës, gjithashtu thekson që ata kanë pranuar 35 ankesa individuale nga subjekte të ndryshme të sektorit publik, të cilat konsiderojnë se janë afektuar me Ligjin e kontestuar, përkatësisht nga: 1. Komisioni Qendror i Zgjedhjeve; 2. Këshilli Gjyqësor i Kosovës; 3. Këshilli Prokurorial i Kosovës; 4. Shoqata e Prokurorëve të Kosovës; 5. Ekspertët për anti-korrupsion nga Prokuroria Speciale e Republikës së Kosovës; 6. Policia e Kosovës; 7. Inspektorati Policor i Kosovës; 8. Agjencia e Kosovës për Forenzikë; 9. Agjencia Kundër Korrupsionit; 10. Zyra së Rregullatorit për Energji; 11. Agjencia e Regjistrimit Civil; 12. Autoriteti i Aviacionit Civil të Kosovës; 13.

Agjencia për Shërbimin e Navigacionit Ajror; 14. Sindikata e Pavarur e Judikaturës; 15. Sindikata e Shërbimit Civil të Kosovës dhe Sindikata e Pavarur e Administratës së Kosovës; 16. Akademia e Shkencave dhe e Arteve të Kosovës; 17. Instituti i Mjekësisë Ligjore; 18. Administrata e Qendrës Klinike Universitare; 19. Oda e Infermierëve, mamive dhe profesionistëve të tjerë shëndetësorë; 20. Sindikata e Infermierëve, mamive dhe profesionistëve të tjerë shëndetësorë; 21. Këshilli Iniciues i Mësimdhënësve nga klasa 1-5; 22. Radiotelevizioni i Kosovës; 23. Sindikata e Re e Korporatës Energjetike të Kosovës; 24. Operator Sistemi, Transmisioni dhe Tregu; 25. Sindikata e Pavarur e KOSTT-it; 26. Federata Sindikale e Pavarur e Postës dhe Telekomunikacionit të Kosovës; 27. Agjencia e Shoqërisë së Informacionit në kuadër të Ministrisë së Administratës Publike (TIK); 28. Veton Çoçaj – certifikues; 29. Pajtim Zogaj – inspektor në Inspektoratin e Trashëgimisë Kulturore; 30. Psikologët dhe pedagogët e shkollave; 31. Njësia Qendrore Harmonizuese për Auditim të Brendshëm në Ministrinë e Financave dhe Auditorët e Brendshëm nga niveli qendror dhe lokal; 32. Profesionistët shëndetësor/mjekët e punësuar në Ministrinë e Shëndetësisë; 33. Staf i inxhinierëve të ARKEP-it; 34. Autoriteti Rregullator për Shërbimet e Ujit dhe 35. Sindikata e Universitetit të Prishtinës.

31. Pretendimet e subjekteve, institucioneve të interesuara:

1. Ankesa nga Komisioni Qendror i Zgjedhjeve (KQZ)

KQZ pretendon se Ligji i kontestuar ka bërë kategorizim joadekuat të KQZ-së karshi përgjegjësisë kushtetuese të këtij institucioni. Ankuesja thekson se sipas Kapitullit XII të Kushtetutës së Republikës së Kosovës janë formuar institucionet e pavarura si: Avokati i Popullit, Auditori i Përgjithshëm, Banka Qendrore e Kosovës, Komisioni Qendror i Zgjedhjeve dhe Komisioni i Pavarur i Mediave. Më tej, ankuesja pretendon se KQZ-ja asnjëherë nuk është trajtuar njësoj me institucionet e tjera të cilat e kanë bazën e njëjtë kushtetuese, ndonëse natyra e përgjegjësisë të tyre nuk është e njëjtë me KQZ-në. KQZ-ja, në bazë të Ligjit nr. 03/L-073 për Zgjedhjet e Përgjithshme në Republikën e Kosovës; në bazë të Aktgjykimit të Gjykatës Kushtetuese KO 73/16 si dhe në bazë të nenit 17 të Rregullores së Punës së Komisionit Qendror të Zgjedhjeve, ka nxjerrë rregullativën e vet të brendshme. Si rezultat i kësaj, KQZ-ja ua ka caktuar gradat dhe koeficientet nëpunësve të vet, mbi bazën e specifikave të vendeve të punës. Lidhur me këtë, KQZ-ja kërkon që me Ligjin për Pagat në Sektorin Publik të respektohet pavarësia kushtetuese e KQZ-së, si institucion i pavarur dhe të ruhen pagat dhe gradat aktuale sipas rregullores së brendshme të KQZ-së (Rregullore nr. 02/2017 për Përshkrimin e Detyrave të Punës dhe Klasifikimin e Vendeve të Punës në Sekretariatit të Komisionit Qendror të Zgjedhjeve).

2. Ankesa nga Këshilli Gjyqësor i Kosovës (KGjK)

KGjK pretendon se miratimi i Ligjit të kontestuar, në mënyrë të pashmangshme, i bën të pazbatueshme në praktikë parimet kushtetuese të Kushtetutës së Republikës së Kosovës dhe si rrjedhojë e kësaj edhe të marrëveshjeve ndërkombëtare, të cilat Republika e Kosovës i ka lidhur me Bashkimin Evropian, më konkretisht, Marrëveshjen e Stabilizim Asocimit, e cila është lidhur në frymën e respektimit të kriterëve për ndarjen e pushteteve. Ankuesi thekson se ky ligj është në kundërshtim me Kushtetutën e Republikës së Kosovës, sepse

shkel parimin e barazisë së pushteteve e rrjedhimisht shkel edhe të drejtat e punonjësve të KGJK-së. Ankuesi pretendon se, sipas nenit 4 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, pushteti gjyqësor është unik, i pavarur dhe ushtrohet nga gjykatat, gjë që rezulton se pushteti gjyqësor është i barabartë me pushtetin legjislativ dhe ekzekutiv, prandaj sipas këtij rregulli, do të duhej që të punësuarit të trajtoheshin krejtësisht të barabartë, veçanërisht pagat e nëpunësve civilë në të tre nivelet (pushtetet). Po ashtu, ankuesi thekson se, duke pasur parasysh faktin se gjyqësori është i pavarur, do të duhej të përcaktoheshin edhe pagat në përputhje me rolin dhe peshën që ka sistemi gjyqësor e rrjedhimisht edhe administrata e tij në kuadër të sistemit kushtetues të Republikës së Kosovës. Më tej ankuesi pretendon se Ligji i kontestuar nuk i ka përfshirë disa pozita ekzistuese të pushtetit gjyqësor, gjë që paraqet faktin se Qeveria dhe Kuvendi nuk i kanë marrë parasysh komentet dhe propozimet e paraqitura nga KGJK. Po ashtu, ankuesi i referohet dhe e konsideron si pjesë të kësaj kërkesë edhe kërkesën nga Sindikata e Pavarur e Judikaturës së Republikës së Kosovës. Duke pasur parasysh të gjitha rrethanat e theksuara më sipër, ankuesi kërkon nga Avokati i Popullit që të referojë çështjen në Gjykatën Kushtetuese me qëllim të vlerësimit të përputhshmërisë me Kushtetutën të Ligjit të kontestuar.

3. Ankesa nga Këshilli Prokurorial i Kosovës (KPK)

KPK pretendon se Ligji i kontestuar nuk është në përputhje me Kushtetutën e Republikës së Kosovës dhe shkel parimin e barazisë së pushteteve e rrjedhimisht shkel edhe të drejtat e të punësuarve në sistemin prokurorial të Kosovës. Ankuesi ka kërkuar kompensimin e pagave në pajtim me parimin e ndarjes dhe barazisë së pushteteve, siç është përcaktuar me Kushtetutë, përkatësisht gjyqësori të jetë i barabartë me legjislativin dhe me ekzekutivin edhe në pikëpamjen e pagave. Lidhur me këtë çështje, ankuesi ka kërkuar që në Ligjin e kontestuar të bëhet harmonizimi në Shtojcën 1 ashtu që pozita e Kryesuesit të Këshillit dhe Kryeprokurorit të Shtetit të kalojnë në nëngrupin e pozitave A2, me koeficient 10. Ankuesi kërkon që zëvendëskryeprokurori i shtetit të pranojë 95% të pagës së Kryeprokurorit të Shtetit. Më tej ankuesi pretendon se sipas ndryshimeve të bëra me Ligjin nr. 05/L-032 për Gjykatat, prokurorët e Zyrës së Kryeprokurorit të Shtetit, të Prokurorisë Speciale të Kosovës dhe Kryeprokurori i Prokurorisë së Apelit marrin 90% të pagës së kryetarit të Gjykatës Supreme. Prokurorët e Prokurorisë së Apelit pranojnë 90% të pagës së Kryeprokurorit të Prokurorisë së Apelit. Po ashtu, 90% të pagës së Kryeprokurorit të Prokurorisë së Apelit pranojnë edhe kryeprokurorët e prokurorive themelore. Prokurorët e Departamentit të Krimeve të Rënda pranojnë 90% të pagës së Kryeprokurorit të Prokurorisë Themelore, përderisa prokurorët e Departamentit të Përgjithshëm pranojnë 85% të pagës së Kryeprokurorit të Prokurorisë Themelore. Skemën e pagave të shpjeguar më lart Këshilli Prokurorial e konsideron në harmoni me Kushtetutën e Republikës së Kosovës, respektivisht në harmoni me nenin 21, paragrafi 1, pika 10, të Ligjit për Prokurorinë e Shtetit. Ankuesi njoftoi se nuk do të pranojë që paga e Kryesuesit të Këshillit dhe e Kryeprokurorit të Shtetit të jetë e barabartë me pushtetin ekzekutiv dhe që paga e prokuroreve të nivelit themelor të jetë në grupin e pozitave A9, me koeficientin 5.5, sepse kjo shkel nenin 4 të Kushtetutës dhe bie ndesh me ligjet themelore që i rregullojnë gjykatat dhe sistemin prokurorial.

4. Ankesa nga Shoqata e Prokuroreve të Kosovës

Ankuesja pretendon se Ligji i kontestuar është në kundërshtim me Kushtetutën e Republikës së Kosovës. Ankuesja thekson se neni 4, paragrafi 1, i Kushtetutës parasheh se Kosova është Republikë demokratike, e bazuar në parimin e ndarjes së pushteteve, kontrollit dhe balancimit mes tyre. Sipas ankuses, kjo nënkupton balancimin e detyrimeve, por edhe të të drejtave të tre pushteteve, që duhet të jenë të balancuara edhe sa i përket pagave. Ankuesja, me tej pretendon se, sipas nenit 4 të Kushtetutës, janë pesë kategori kushtetuese që duhet të trajtohen në mënyrë të barabartë dhe ato janë: Presidenti, Kuvendi, Qeveria, pushteti gjyqësor dhe Gjykata Kushtetuese. Në këtë drejtim, ankuesja thekson se në shtojcën e Ligjit të kontestuar, kryetari i Gjykatës Supreme, Kryeprokurori i Shtetit, kryesuesi i Këshillit Gjyqësor, dhe kryesuesi i Këshillit Prokurorial janë renditur në Klasën A4, me koeficient 8, që është dy kategori me poshtë sesa kryetari i Kuvendit, sesa kryeministri dhe sesa kryetari i Gjykatës Kushtetuese, të cilët janë renditur në Klasën A2, me koeficient 9. Sipas tyre, ky dallim është në kundërshtim me dispozitat e Ligjit nr.06/L-054 për Gjykatat (neni 35, paragrafi 1, nënparagrafi 1.1); të Ligjit nr. 03/L-225 për Prokurorin e Shtetit (neni 21, paragrafi 1, nënparagrafi 1.1) dhe të Ligjit nr. 03/L-001 për Përfitim të Ish-Zyrtarëve të Lartë (neni 3, siç është ndryshuar me Ligjin nr.04/L-038, neni 3, paragrafi 2), sepse, sipas këtyre ligjeve, kryetari i Gjykatës Supreme dhe Kryeprokurori i Shtetit janë të barabartë me kryetarin e Kuvendit dhe me Kryeministrin. Çështja tjetër e ngritur nga ankuesja është dispozita e nenit 13, paragrafi 3, të Ligjit të kontestuar, e cila nuk parasheh shtesa të tjera mbi pagën bazë për funksionarë me status të veçantë, një kategori që përfshin edhe gjyqtarët e prokurorët. Ndërsa, sipas nenit 12 të të njëjtit ligj, shtesat e posaçme u takojnë disa kategorive të deputetëve të Kuvendit të Republikës së Kosovës. Gjithashtu, ankuesja konsideron se me Ligjin e kontestuar jo vetëm që është shkelur parimi i balancimit të tre pushteteve, por është bërë edhe diskriminimi mes pozitave të ndryshme brenda sistemit gjyqësor. Ankuesja konsideron se ky diskriminim qëndron në faktin se në Shtojcën 1 të Ligjit të kontestuar, në Klasën A5, me koeficient 7.75, janë renditur gjyqtarët e Gjykatës Supreme të Kosovës, ndërsa një kategori me poshtë, në Klasën A6, janë renditur prokurorët e Zyrës së Kryeprokurorit të Shtetit, me koeficient 7.5. Me këtë dispozitë, sipas ankuses, janë të diskriminuar vetëm prokurorët e Zyrës së Kryeprokurorit të Shtetit dhe prokurorët e Prokurorisë Speciale të Republikës së Kosovës, sepse gjyqtarët dhe prokurorët në instanca të tjera të sistemit gjyqësor dhe prokurorial janë të barabartë sa i përket pagave. Ankuesja po ashtu konsideron se Gjykata Kushtetuese duhet ta trajtojë dispozitën e nenit 28, paragrafi 1, të Ligjit të kontestuar. Kjo dispozitë parasheh që për sistemin e pagave, të shtesave, të shpërblimeve dhe Shtojca nr. 1 nuk zbatohen për funksionarin publik me status të veçantë: gjyqtarin e Gjykatës Kushtetuese, gjyqtarin, prokurorin, kryesuesin e Këshillit Gjyqësor dhe kryesuesin e Këshillit Prokurorial, deri me 31 dhjetor 2022. Sipas Shoqatës së Prokuroreve të Kosovës, kjo dispozitë lejon hapësirë që gjyqtarëve dhe prokurorëve t'u ulet paga nga 1 janari 2021, përafërsisht për gjysmë, që bie në kundërshtim me parimin e pavarësisë së pushtetit gjyqësor të paraparë me nenin 4, paragrafi 5, me nenin 102, paragrafi 2, dhe me nenin 109, paragrafi 1, të Kushtetutës.

5. Ankesa nga ekspertet për antikorrupsion nga Prokuroria Speciale e Republikës së Kosovës

Ankuesit pretendojnë se Ligji i kontestuar cenon dispozitat kushtetuese në vijim: Vlerat në të cilat bazohet rendi kushtetues i Republikës së Kosovës (neni 7), dinjiteti i njeriut (neni 23), barazia para ligjit dhe ndalimi i diskriminimit (neni 24) dhe e drejta e pronës (neni 46). Ekspertët për antikorrupsion nga Prokuroria Speciale e Republikës së Kosovës kanë cekur që titulli i tyre sipas akt emërimit është ekspert, ndërsa paga e tanishme sipas të njëjtit akt është 1,450.00 euro, duke përfshirë shtesat e lejuara. Ndërsa, sipas Shtojcës 1 të Ligjit të kontestuar, pozita e ekspertit për antikorrupsion, që i përket kategorisë të ekspertit në gjykatë dhe në prokurori, është paraparë në Klasën L6, me pagë bazë 836.50 euro. Më tutje, ekspertët për antikorrupsion kanë theksuar se Ligji i kontestuar bën ndarjen në Shtojcën 1 në renditjen e pozicioneve, në mënyrë që për ekspertë në Prokurori të Shtetit është paraparë pozicioni numër 92, me koeficient 2.9, gjithashtu edhe pozicioni numër 93, me koeficient 2.65, por edhe pozicioni 194, i cili përfshin edhe ekspertët në prokurori, me koeficient 3.5. Kjo ndarje reflektohet në pagat përkatëse. Ekspertët për antikorrupsion nga Prokuroria Speciale e konsiderojnë këtë ndarje si diskriminuese, por edhe si një gjë që krijon hutë, sepse nuk dihet saktë se në cilin pozicion ata duhet të kategorizohen. Kjo për faktin se 5 pozita të ekspertëve ekzistojnë në tërë administratën e Këshillit Prokurorial të Kosovës dhe në Prokurorinë e Shtetit dhe faktikisht punojnë në Prokurorinë Speciale ndërsa i raportojnë direkt Kryeprokurorit të Prokurorisë Speciale. Në këtë drejtim, ankuesit e kanë theksuar çështjen e ndalimit të veprimit retroaktiv të ligjit dhe theksojnë se rasti i tyre ka të bëjë me të drejtat e pronësisë, i paraparë në nenin 46 të Kushtetutës, i ndërlidhur me nenin 1 të Protokollit 1 të KEDNJ-së. Po ashtu, ekspertët për antikorrupsion e kontestojnë joproporcionalitetin e Ligjit të kontestuar, duke cekur se disa institucione janë përjashtuar nga kategorizimi i bërë dhe kanë të drejtë që vetë ta caktojnë nivelin e pagave të tyre. Në Ligjin e kontestuar këto institucione janë renditur para Prokurorisë Speciale, që sipas ekspertëve për antikorrupsion, paraqet diskriminim. Për më shumë, Prokuroria Speciale e Republikës së Kosovës, sipas eksperteve për antikorrupsion, është privuar nga e drejta e përfitimit të shtesave të rrezikshmërisë dhe nga shtesat e tjera. Më tutje, ekspertet për antikorrupsion theksojnë se çdo ligjvënje e Kuvendit duhet ta ketë parasysh Kushtetutën dhe Gjykatën Kushtetuese të Kosovës. Në kërkesën e ekspertëve për antikorrupsion nga Prokuroria Speciale theksohet më tutje se Prokuroria Speciale e Republikës së Kosovës është institucion kushtetues me specifika të veçanta dhe kjo duhet të reflektohet edhe në rikategorizimin e vendeve të punës. Sipas Shtojcës 1, e cila paraqet katalogun e vendeve të punës, parimi i pagës së barabartë për punën e njëjtë është shkelur, sepse ekspertët për antikorrupsion janë renditur së bashku me bashkëpunëtorët profesionalë dhe nuk dihet me çfarë baze ligjore është bërë rikategorizimi i këtyre ekspertëve. Sipas tyre, diskriminimi qëndron në faktin se puna e pozitës Ekspert në Departamentin Special për antikorrupsion të jetë e barasvlershme me pozitën e tjera në institucione të tjera, sepse puna e tyre kërkon njohuri më të gjëra dhe specifike ligjore dhe nuk mund të krahasohet me punën e ekspertëve në institucione të tjera, as me punën e bashkëpunëtorëve profesionalë. Ekspertet për antikorrupsion kërkojnë që pozita e tyre të kategorizohet ngjashëm me këshilltarët juridikë në Gjykatën Kushtetuese, në kategorinë L4, me koeficient 5.5. Gjithashtu kërkojnë që të merret parasysh fakti se të gjithë ekspertët kanë

përvojë tanimë tetëvjeçare me kontribut të veçantë në luftimin e korrupsionit, të krimit të organizuar, të pastrimit të parave dhe të veprave të tjera që hetohen nga Prokuroria Speciale e Republikës së Kosovës. Po ashtu, ekspertët për antikorrupsion thirren në praktikën e Gjykatës Kushtetuese, pikërisht në Aktgjykimin nr. KO 73/16, e 8 dhjetorit 2016, me ç'rast është bërë vlerësimi i kushtetutshmërisë së Qarkores Administrative nr. 01/2016, e nxjerrë nga Ministria e Administratës Publike e Republikës së Kosovës, sipas kërkesës së Avokatit të Popullit.

6. Ankesa nga Policia e Kosovës (PK)

PK pretendon se me Ligjin e kontestuar nuk është paraparë që zyrtarët policorë të kenë të drejtë për shtesën për kushtet e tregut (neni 6, paragrafi 1). PK pretendon se Ligji i kontestuar, përkatësisht neni 6 [Shtesa për kushte tregu], neni 13 [Paga e funksionarit publik me status të veçantë], neni 14 [Shtesa të posaçme për funksionarin publik me status të veçantë], nuk janë në harmoni me Ligjin nr. 04/L-076 për Policinë, përkatësisht me nenin 47. Lidhur me këto paqartësi, PK-ja ka dhënë komentet edhe më herët duke kërkuar që edhe zyrtarët policorë të përfshihen dhe ta gëzojnë të drejtën në shtesën për kushtet e tregut dhe të mos kufizohet marrja e dy (2) shtesave. Komentet e Policisë së Kosovës nuk janë marrë parasysh nga Ministria e Administratës Publike.

7. Ankesa nga Inspektorati Policor i Kosovës (IPK)

IPK pretendon se punonjësit e vet janë kategorizuar si punonjës me status të veçantë sipas Ligjit për Zyrtarët Publikë, ndërsa në Ligjin e kontestuar, në Shtojcën nr. 1 është përfshirë vetëm pozita e inspektorit policor, por jo edhe pozitat e tjera udhëheqëse sipas hierarkisë së IPK-së. IPK-ja propozon përfshirjen e pozitave të tjera udhëheqëse në Shtojcën nr.1, si në vijim: Kryeshefi ekzekutiv i IPK-së, udhëheqës departamenti në IPK, udhëheqës divizioni operativ në IPK, dhe renditjen e tyre në ekuivalencë me pozitat në Policinë e Kosovës, duke kërkuar që niveli i pagave për pozitat udhëheqëse në IPK të përfshihet në Shtojcën 1. Sipas pretendimeve, IPK gëzon të drejtën në rrezikshmëri, për shkak të natyrës së punës dhe propozon që neni 14 i Ligjit të kontestuar, i cili rregullon shtesat e posaçme për funksionarët publikë me status të veçantë, t'i përfshijë edhe punonjësit operativë të IPK-së, në mënyrë që ata të përfitojnë një shtesë të posaçme për detyra që kryejnë në sektor apo në operacione të posaçme me rrezikshmëri për jetën, për të trajtuar punonjësit operative të IPK-së krahas zyrtarëve policorë të Policisë së Kosovës.

8. Ankesa nga Agjencia e Kosovës për Forenzikë (AKF)

AKF pretendon se me Ligjin e kontestuar, punonjësve të AKF-së u ulen pagat rreth 20%. AKF më tej pretendon se me këtë ligj është cenuar parimi "*pagë e njëjtë për punë të njëjtë*", sepse kjo agjenci ka të njëjtin sistem të gradave sikurse Policia e Kosovës. Ky sistem i gradave sipas AKF-së është i përcaktuar në neni 17 të Ligjit 04/L-064 për Agjencinë e Kosovës për Forenzikë dhe me aktet nënligjore. Duke pasur parasysh rreziqet e punës që kryejnë punonjësit e kësaj agjencie, e po ashtu duke pasur parasysh faktin se kualifikimi dhe ngritja e gradave në agjenci bëhet duke u bazuar në përvojën e punës e po ashtu në kryerjen e trajnimeve të ndryshme që kryhen për një kohe relativisht të gjatë dhe

në vende, si ShBA, Zvicër, Turqi etj., ankuesja pretendon se punonjësit e agjencisë janë bartës të testeve profesionale dhe të testeve të kompetencës që nga AKI-ja janë verifikuar në nivelin sekret. Ankuesja pretendon se aktivitetet e tyre shoqërohen me rreziqe të mëdha, sepse ekspertizat bëhen në fushën e balistikës, të gjurmëve, të gishtave, në fushën e narkotikëve, Serologjisë dhe ADN-së, pastaj ballafaqimi i punonjësve të agjencisë përmes dhënies së dëshmime në gjykata dhe në prokurori për testet e trajtuara nga ta. Bazuar në këto që u theksuan më sipër, agjencia pretendon se ata ballafaqohen me rreziqe dhe me vështirësi të njëjta të punës sikurse Policia e Kosovës, sikurse Inspektorati Policor dhe sikurse Agjencia për Inteligjence, sepse me Ligjin nr. 05/L-022 për Armë (neni 2, paragrafi 1, nënparagrafi 1.1), me Ligjin nr. 05/L-017 për Ndryshimin dhe Plotësimin e Ligjit nr. 03/L-246 për Pajisje me Armë, Municion dhe Pajisje Përkatese të Sigurisë për Institucionet e Autorizuara Shtetërore për Siguri (neni 1), përcaktojnë se Agjencia e Kosovës për Forenzikë bën pjesë në institucionet shtetërore të sigurisë njëjta sikurse Policia e Kosovës, sikurse Inspektorati Policor dhe sikurse Agjencia e Kosovës për Inteligjencë.

9. Ankesa nga Agjencia Kundër Korrupsionit (AKK)

AKK pretendon se është diskriminuar si në nivel të renditjes së institucionit, në përcaktimin e koeficienteve, e po ashtu edhe në aspektin e përqindjes së përfitimit të shtesave të veçanta. Shqetësimet e AKK-së kryesisht kanë të bëjnë me përfitimin e shtesave të posaçme të nëpunësve civilë, të cilët në AKK si përfitim në emër të shtesave të posaçme gëzojnë deri në 20% mbi pagën bazë, sipas nenit 8 të Ligjit nr.06/L-111. AKK thekson se është renditur në numrin 32 për nga niveli i rëndësisë dhe e konsideron këtë si dëmtim të rolit dhe të rëndësisë që ka. Më tutje, AKK thekson se niveli i pagës apo përcaktimi i koeficienteve për stafin e saj nuk është bërë fare sipas detyrave, as sipas përgjegjësive dhe as sipas funksioneve që ushtrojnë zyrtarët e AKK-së. Drejtorit të AKK-së i është zvogëluar paga në krahasim me pagën aktuale, që sipas tyre nënvlerëson rolin dhe nivelin e përgjegjësisë së kësaj pozite. Uljen e nivelit të pagave të nëpunësve të AKK-së, kjo agjenci e konsideron si diskriminim. Për këto arsye, AKK i ka adresuar shqetësimet e saj tek Avokati i Popullit, duke kërkuar që të shqyrtohet ankesa e saj dhe të merren për bazë të gjitha faktet dhe rrethanat e parashtruara, në mënyrë që AKK, bazuar në rolin dhe rëndësinë e saj që e ka, të renditet ashtu siç ka qenë, paralel me institucione të tjera të zbatimit të ligjit (policinë, prokurorinë, doganën, Zyrën Kombëtare të Auditimit etj) dhe t'i gëzojë shtesat e veçanta, njëjtë sikurse institucionet e tjera të zbatimit të ligjit.

10. Ankesa nga Zyra e Rregullatorit për Energji (ZRRë)

ZRRë pretendon se përfshirja e ZRRë-së në Ligjin e kontestuar dhe në Ligjin nr. 06/L-113 për Organizimin dhe Funksionimin e Administratës Shtetërore është në kundërshtim me Kushtetutën, në kundërshtim me dispozitat përkatese të Direktivave Evropiane (Pakos së III-të, të legjislacionit për energjinë e Bashkimit Evropian) dhe në kundërshtim me Ligjin nr. 05/L-084 për Rregullatorin e Energjisë, në veçanti me dispozitat që ndërlidhen me pavarësinë financiare të Rregullatorit të Energjisë. ZRRë-ja thekson se financohet nga të hyrat vetanake, përkatesisht nga taksat që mbledhen nga ndërmarrjet dhe operatorët e licencuar në sektorin e energjisë dhe jo nga buxheti i Republikës së Kosovës. ZRRë pretendon se e ka statusin e agjencisë së pavarur sipas

Kushtetutës së Republikës së Kosovës, neni 142, paragrafi 1, dhe ka buxhetin e saj, i cili administrohet në mënyrë të pavarur, sipas nenit 142, paragrafi 2, të Kushtetutës. Përveç kësaj, Ligj nr. 05/L-084 për Rregullatorin e Energjisë e ka themeluar ZRrE-në si agjenci të pavarur, duke përcaktuar detyrat dhe përgjegjësitë e saj. Me tutje, ZRrE thekson se financohet nga te hyrat vetanake, ndërsa nenet 21 dhe 22 të Ligjit nr.05/L-084 për Rregullatorin e Energjisë potencojnë të drejtën e ZRrE-së për përdorimin e të ardhurave të saj, pra për të përcaktuar buxhetin e saj vetanak sipas nevojave specifike. Po ashtu, ZRrE thekson se është palë kontraktuese e Komunitetit të Energjisë dhe e obliguar t'i miratojë dhe t'i zbatojë direktivat e Komunitetit të Energjisë, përfshirë Paketën të Tretë të Energjisë, e cila përcakton kërkesa strikte të pavarësisë vendimmarrëse dhe financiare të rregullatorit të energjisë.

Më tej, ZRrE njofton se Kapitulli IX i Direktivës për Tregun e Brendshëm (Direktiva 2009/72/EC) e Parlamentit dhe Këshillit Evropian, në nenin 35.5, kërkon ndër të tjera që shtetet anëtare të sigurojnë që autoriteti rregullator të këtë alokim të ndarë nga buxheti dhe autonomi në zbatimin e buxheti të vet. Po ashtu, ZRrE tërheq vëmendje në raportet e progresit për Kosovën, ku potencohet domosdoshmëria për pavarësinë e buxhetit të ZRrE-së. ZRrE e konsideron personelin e saj si një ndër resurset me rendësi të veçantë dhe vlerëson se pagat e anëtareve të stafit duhet të jenë të pajtueshme me nivelin e pagave të industrisë së rregulluar, me qëllim që të shmanget ikja e stafit drejt industrisë dhe t'i mundësohet ZRrE-së që të mbajë dhe tërheqë burime njerëzore të kualifikuara dhe të mjaftueshme. Ndërsa sipas ZRrE-së, Ligji i kontestuar potencialisht rrezikon ikjen e stafit të ZRrE-së. ZRrE-ja njofton se këto kërkesa i kanë përcjellë gjatë periudhës së hartimit të këtyre ligjeve, mirëpo nuk janë marrë parasysh.

11. Ankesa nga Agjencia e Regjistrimit Civil (ARC)

ARC pretendon se stafi në pozita menaxhuese dhe pozita nën-menaxhuese në qendrat për regjistrimin e automjeteve e as në qendrat për pajisje me dokumente në Agjencinë e Regjistrimit Civil nuk është i kënaqur me koeficientet e përcaktuara me Ligjin e kontestuar, të cilët, sipas ARC-së, janë në kundërshtim me Ligjin nr.06/L-114 për Zyrtarët Publikë. ARC-ja theksoi se koeficientet e ri nuk janë përcaktuar në pajtim me punën dhe as me përgjegjësitë në qendrat për regjistrimin e automjeteve e as në qendrat për pajisje me dokumente në Agjencinë e Regjistrimit Civil, sepse këto punë dhe përgjegjësi janë shumë më të larta sesa që janë përcaktuar me koeficientet dhe lidhur me këtë kërkon që pagat të rregullohen duke u bazuar në Ligjin nr.06/L-113 për Organizimin dhe Funksionimin e Administratës Shtetërore dhe të Agjencive të Pavarura dhe në Ligjin nr.06/L-114 për Zyrtarët Publikë (dispozitat për nivelin drejtues) dhe të behët plotësimi në Shtojcën nr.1 të Ligjit të kontestuar, për pozitat drejtuese në Agjencinë e Regjistrimit Civil. ARC pretendon që stafi i saj duhet të paguhet me pagë të njëjtë për punë të njëjtë, në bazë të nenit 3, paragrafi 1, pika 1.3, të Ligjit të kontestuar, sepse konsideron se janë diskriminuar, për shkak se kanë pozita të barabarta, detyra dhe përgjegjësi të njëjta me zyrtarët në ministri dhe në institucione të tjera të përcaktuara sipas Ligjit nr.06/L-113 për Organizimin dhe Funksionimin e Administratës Shtetërore dhe të Agjencive të Pavarura.

12. Ankesa nga Autoriteti i Aviacionit Civil i Kosovës (AAC)

AAC pretendon se është kategori e veçantë kushtetuese, e paraparë me nenin 130 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës. Sipas Kushtetutës, AAC rregullon veprimtarinë e aviacionit civil në Republikën e Kosovës dhe është ofrues i shërbimeve të navigacionit ajror. Po ashtu, ankuesi thekson se, sipas Ligjit nr.03/L-051 për Aviacionin Civil, AAC është agjenci e pavarur rregullatore që rregullon të gjitha aspektet e sigurisë së aviacionit civil dhe është përgjegjëse për rregullimin ekonomik të aeroporteve dhe të ofruesve të shërbimeve të navigacionit ajror. Më tej, AAC pretendon se pagat e personelit të vet janë të përcaktuara me nenin 24, paragrafi 2, të Ligjit nr.03/L-051 për Aviacionin Civil. Sipas këtij ligji, Ministri i Financave e ka miratuar një skemë pagash, e cila është kompetitive dhe që ka mundësuar tërheqjen e personelit profesional në fushën e aviacionit. Për më tepër, AAC thekson se gjeneron të hyra vetanake për funksionimin e vet, nga tarifa e sigurisë, nga tarifat e licencimit, të certifikimit dhe të mbikëqyrjes së operatorëve të aviacionit civil. Ankuesi tërheq vëmendjen se në Aneksin 19 të Konventës për Aviacionin Civil Ndërkombëtar theksohet se shtetet duhet t'i marrin masat e nevojshme, si: caktimi i shpërblimit dhe sigurimi i kushteve të shërbimit, për të siguruar rekrutimin dhe mbajtjen e personelit të kualifikuar për kryerjen e funksioneve të mbikëqyrjes së sigurisë së aviacionit civil. Veç kësaj, AAC thekson se Organizata Ndërkombëtare e Aviacionit Civil (ONAC), në manualin e mbikëqyrjes së sigurisë përcakton se stafi i aviacionit civil duhet të gëzojë kushte të punësimit, të cilat janë konkurruese me ato të ofruara nga industria e aviacionit civil. Po ashtu, AAC thekson se në industrinë e aviacionit civil në Republikën e Kosovës pagat në sektorin privat janë dukshëm më të larta sesa niveli i pagave sipas Ligjit të kontestuar. Për më tepër, sipas AAC-së, ekziston mundësia që profesionistët e AAC-së të gjejnë punë në tregun ndërkombëtar të punës. AAC, vë në pah shqetësimet e personelit për shkak të uljes së madhe të pagave për stafin profesional në aviacion dhe tërheq vëmendjen në dallimin në paga të shkaktuar nga gradat e ndryshme të pagave brenda AAC-së.

13. Ankesa nga Agjencia për Shërbimin e Navigacionit Ajror- ASHNA

ASHNA pretendon se përfshirja e saj në Ligjin e kontestuar cenon autonominë e saj në zbatimin e dispozitave të marrëveshjeve ndërkombëtare që janë të detyrueshme për Republikën e Kosovës. ASHNA thekson se Marrëveshja për Themelimin e Hapësirës së Përbashkët Evropiane të Aviacionit (marrëveshja për HPEA), në nenin 13, dhe Aneksin 1, pika B, parasheh, financimin dhe vendosjet e tarifave të shfrytëzimit të shërbimeve të navigimit ajror. Ky financim bazohet në parimin "shfrytëzuesi paguan", i cili, sipas ASHNA-së është shkelur me përfshirjen e saj në Ligjin e kontestuar. Për më tej, ASHNA cek se edhe Marrëveshja për Stabilizim dhe Asocim, të cilën Republika e Kosovës e ka nënshkruar me Bashkimin Evropian, në nenin 53, përcakton se baza e funksionimit të veprimtarisë së aviacionit civil është në marrëveshjen për HPEA-në. Po ashtu, ASHNA thekson rolin e saj që ka të bëjë me kontrollin e hapësirës ajrore të Republikës së Kosovës, rëndësinë e saj si agjenci për alarmin e shkeljes së paautorizuar të hapësirës ajrore të Republikës së Kosovës dhe përpjekjet në marrjen e plotë të kompetencave për menaxhimin e hapësirës ajrore. Sipas ankueses, resursi kryesor i saj është personeli që përbëhet nga profesionistë të veçantë të fushës së navigacionit ajror. Me përfshirjen e

personelit të ASHNA-së në Ligjin nr. 06/L-111 për Pagat rrezikohet që këta profesionistë ta braktisin Kosovën për ta vazhduar karrierën në vende të tjera. Po ashtu, ankuesja cek se caktimi i pagave dhe i shpenzimeve të tjera të ASHNA-së, si rrjedhojë e nënshkrimit të marrëveshjes HPEA, bëhet duke u bazuar në Rregulloren e Bashkimit Evropian nr. 1794/2006 të transponuar përmes Rregullores 3/2016 të Autoritetit të Aviacionit Civil të Kosovës, e cila cakton tarifën për shfrytëzues të shërbimeve aeronautike. Ankuesja, në fund konsideron se trajtimi që i bëhet me Ligjin nr. 06/L-111 për Pagat në Sektorin Publik do të këtë ndikim të drejtpërdrejtë edhe në besimin e ndërtuar me palë të interesit, me theks të veçantë në NATO, KFOR dhe në kompanitë ajrore.

14. Ankesa nga Sindikata e Pavarur e Judikatures e Republikës së Kosovës (SPJRK)

SPJRK pretendon se përmes Ligjit të kontestuar është bërë trajtim jo i drejtë, diskriminues, degradues, i cili bie ndesh me parimet bazë të Kushtetutës, bie ndesh me marrëdhëniet kontraktuese dhe të vetë Ligjit të kontestuar, për shkak të pabarazisë së kompensimit *“page e njëjte për punë të njëjtë”*. SPJRK këtë pretendim e mbështet në nenin 4 të Kushtetutës, që trajton ndarjen e pushteteve dhe theksohet qartë se pushteti gjyqësor është i ndarë dhe i barabartë me pushtetin legjislativ dhe ekzekutiv. Më tej, Sindikata pretendon se me këtë ligj është ruajtur paga e prokurorëve dhe e gjyqtarëve në raport me pagat e tyre aktuale, mirëpo kjo gjë nuk ka ndodhur edhe me pjesën tjetër të personelit udhëheqës dhe atij mbështetës të sistemit gjyqësor dhe të sistemit prokurorial në raport me pagat dhe koeficientet e personelit udhëheqës dhe të atij mbështetës të pushtetit legjislativ, duke ndikuar kështu në mënyrë të drejtpërdrejtë në zvogëlimin e pagave bazë gati të të gjitha pozitave udhëheqëse dhe mbështetëse, e po ashtu me këtë ligj është krijuar ndryshim shumë i lartë ndërmjet pagave të prokurorëve dhe gjyqtarëve me pagat e stafit mbështetës të të dy organizatave buxhetore.

15. Ankesa nga Sindikata e Shërbimit Civil të Kosovës dhe nga Sindikata e Pavarur e Administratës së Kosovës

Sindikata e Shërbimit Civil të Kosovës dhe Sindikata e Pavarur e Administratës së Kosovës pretendojnë se Ligji i kontestuar është diskriminues, joreal, joobjektiv dhe mbi të gjitha është antikushtetues. Sipas ankuesve, me Ligjin e kontestuar janë shkelur dispozitat e nenit 3, të nenit 21, paragrafi 1, të nenit 24 dhe të nenit 58, paragrafi 3 dhe paragrafi 7, të Kushtetutës së Republikës së Kosovës. Më tej, ankuesit pretendojnë se ky ligj ka cenuar rëndë parimin e *“pagës së barabartë për punët e njëjta ose të përafërta”*, parimin e mosdiskriminimit të punëtorëve dhe parimin e ligjshmërisë. Ankuesit njoftojnë se ky ligj cenon realizimin e të drejtës në shtesa të posaçme për pozita menaxhuese dhe për nëpunësit administrativo-teknik të të dy niveleve të administratës publike të Kosovës. Sipas ankuesve, kjo cenohet me dispozitën e nenit 12, paragrafi 4, të Ligjit të kontestuar. Sipas pohimeve të ankuesve, ky ligj nuk ngërthen në vete zgjidhje të drejta, jodiskriminuese, gjithëpërfshirëse, parimore, reale, objektive dhe korrekte, as sa i përket nivelimit të pagave, as në pikëpamje të trajtimit të drejtë dhe të barabartë të kategorive të njëjta sipas parimit për punë të njëjta apo të ngjashme, pagë të njëjtë apo të përafërt. Për këtë arsye, sipas ankuesve, ky ligj krijon pabarazi dhe pakënaqësi, thellon

dallimet dhe problemet në shërbimin civil dhe në administratën shtetërore të Kosovës.

16. Ankesa nga Akademia e Shkencave dhe e Arteve e Kosovës (AShAK)

AShAK pretendon se përfshirja e saj në Ligjin e kontestuar dëmton statusin e anëtarit të akademisë. AShAK thekson se është institucion i themeluar nga Kuvendi i Republikës së Kosovës dhe ka ligj të veçantë: Ligjin nr. 05/L-038 për Akademinë e Shkencave dhe të Arteve të Kosovës (neni 2). AShAK pohon se është institucion i pavarur në fushën e shkencës dhe të artit, ndërsa veprimtaria e akademisë është veprimtari e interesit të veçantë publik në Republikën e Kosovës, Po ashtu, çështja e shpërblimit të anëtarit të AShAK është e rregulluar me Ligjin për Akademinë e Shkencave dhe të Arteve të Kosovës (neni 25). Sipas njoftimit të AShAK kuptohet se anëtarët e saj nuk marrin pagë, mirëpo marrin shpërblim, që është karakteristike e të gjitha akademive të shkencave, dhe përcaktimet aktuale të Ligjit të kontestuar bien në kundërshtim me këtë rregull. AShAK-u pretendon se përgjithësisht Ligji i kontestuar e cenon Ligjin për Akademinë e Shkencave dhe të Arteve të Kosovës, i cili nuk është marrë parasysh në kohën e miratimit të Ligjit të kontestuar.

17. Ankesa nga Instituti i Mjekësisë Ligjore (IML)

IML kërkon pezullimin e zbatimit të nenit 33, paragrafi 1.8, të Ligjit të kontestuar, për nëpunësit e IML-së, dhe lënien në fuqi të shtesës mbi pagën bazë prej 30%, për çdo orë pune si rrezikshmëri, e paraparë me nenin 13, paragrafi 1, të Ligjit nr. 05/L-060 për Mjekësi Ligjore, deri në miratimin e akteve nënligjore të parapara me nenin 31 të Ligjit të kontestuar dhe caktimin meritore të shtesës së rrezikshmërisë në punë për stafin e IML-së. IML-ja thekson se gjatë periudhës së hartimit të Ligjit të kontestuar, nuk është marrë parasysh fakti se IML-ja është organ i vetëm dhe specifik në Republikën e Kosovës, për nga natyra dhe specifikat e punës që kryhet në këtë institut. Për këtë arsye IML kërkon që caktimi i gradës së nëpunësve të vet të bëhet në mënyrën meritore duke pasur parasysh faktin se IML është organ i vetëm dhe specifik në Republikën e Kosovës dhe rolin që e ka ai në kuadër të institucioneve të Republikës së Kosovës. Në fund, IML kërkon që stafi i tij mbështetës të këtë statusin e njëjtë në QKUK dhe të instituteve të tjera shëndetësore.

18. Ankesa nga Administrata e Qendrës Klinike Universitare

Administrata e Qendrës Klinike Universitare pretendon se me Ligjin e kontestuar ulën pozitën administrative aktuale të punonjësve administrativ të QKUK-ShSKUK. Ankuesit pretendojnë se në bazë të Ligjit nr. 04/L-125 për Shëndetësi, neni 3, paragrafi 1, nënparagrafi 1.28, është përcaktuar organizimi administrativ brenda institucioneve publike shëndetësore duke e përcaktuar administratën si shërbim profesional. Po ashtu, neni 62, paragrafi 6, i këtij ligji përcakton se të gjithë të punësuarit e ShSKUK nuk i takojnë shërbimit civil, por janë shërbyes publikë. Ankuesit pretendojnë se Ligji për Pagat në Sektorin Publik, e ka cenuar parimin “pagë e njëjtë për punë të njëjtë”, që ka rezultuar me cenimin e dispozitës Kushtetuese “Barazia para ligjit”. Përfundimisht, ankuesit kërkojnë trajtim të barabartë në mënyrë që të mos diskriminohen në raport me

përgjegjësinë dhe punën që e kryejnë në Institucionin e Qendrës Klinike Universitare të Kosovës dhe në ShSKUK.

19. Ankesa nga Oda e infermierëve, mamive dhe profesionistëve të tjerë shëndetësorë

Oda e infermierëve, mamive dhe profesionistëve të tjerë shëndetësorë (me tej: Oda) pretendon se ky ligj (Ligji i kontestuar) thellon hendekun social në Republikën e Kosovës. Më tej, Oda thekson se me Ligjin e kontestuar, infermieret, mamitë dhe profesionistet e tjerë shëndetësorë janë kategorizuar me koeficientin 2.2, pa kurrfarë analize dhe pa marrë parasysh asnjë kriter bazik për këtë kategorizim. Sipas Odes, në këtë rast nuk është marrë parasysh kriteri bazik, ai i shkollimit, kur dihet se në mesin e këtyre të punësuarve ka të punësuar me gradën doktor, me gradën master, baçelor etj. Oda, më tej, thekson se të gjithë punonjësit janë kategorizuar me të njëjtin koeficient. Sipas Odes, me këtë ligj janë cenuar vlerat universale të cilat mbrohet me Kushtetutë, e cila në nenin 7 thekson se rendi kushtetues bazohet në parimin e lirisë, paqes, demokracisë, barazisë (theks i shtuar), respektimit të të drejtave dhe të lirive të njeriut dhe të sundimit të ligjit, mosdiskriminimit; të drejtës së pronës, të drejtësisë sociale. Mbi këtë bazë, ky ligj e cenon rendin e barazisë, është diskriminues dhe nuk promovon parimet e drejtësisë sociale, por thellon hendekun social në vendin tonë.

20. Ankesa nga Sindikata e infermierëve, mamive dhe profesionistëve të tjerë shëndetësorë

Sindikata e infermierëve, mamive dhe profesionistëve të tjerë shëndetësorë pretendon se me Ligjin e kontestuar infermieret janë ndarë në tri grupe: grupi i parë me koeficient 2.2 për shërbimin parësor; grupi i dytë me koeficient 2.25 për shërbimin dytësor dhe tretësor; dhe grupi i tretë i fizioterapeutëve me koeficient 3.2, megjithëse e kanë punën, funksionin, pozitën apo gradën e njëjtë sikurse infermieret, mamitë dhe profesionistet e tjerë shëndetësorë. Sindikata konsideron se kjo ndarje është në kundërshtim me parimin e pagës së barabartë të përcaktuar me nenin 3, pika 1.3, të Ligjit të kontestuar, i cili nënkupton që secili përfitues i pagës merr pagë të barabartë për punën në funksionin, pozitën apo gradën e njëjtë apo të krahasueshme. Po ashtu, Sindikata konsideron se ngritja e koeficientit në 3.2. për të gjithë është me rëndësi për të evituar largimin e infermierëve nga Kosova, duke pasur parasysh numrin e madh të tyre që kanë aplikuar për viza pune në shtetet e Bashkimit Evropian.

21. Ankesa nga Këshilli Iniciues i Mësimdhënësve nga klasa 1-5

Këshilli Iniciues i Mësimdhënësve nga klasa 1-5 (me tej: Këshilli) pretendon se me Ligjin e kontestuar është cenuar parimi "*pagë e njëjtë për punë të njëjtë*", sepse mësimdhënësit e klasave 1-5 nuk janë trajtuar njëjtë sikurse mësimdhënësit e klasave 6-9. Këshilli pretendon se, sipas shtojcës së Ligjit të kontestuar, mësimdhënësit e shkollave të mesme të ulëta 6-9 janë kategorizuar me koeficient 2.45, ndërsa mësimdhënësit e shkollave të mesme të ulëta 1-5, janë kategorizuar me koeficient 2.3. Këshilli pretendon se në këtë rast nuk janë marrë parasysh kriteret e njëjta dhe janë trajtuar ndryshe nga mësimdhënësit e klasave 6-9. Këshilli, në fund shpreh pakënaqësinë rreth këtij trajtimi, e po ashtu nuk e

di se cilin kriter e kanë marrë për bazë Qeveria dhe Kuvendi në kohën kur e kanë bërë këtë dallim në rregullimin në Ligjin e kontestuar.

22. Ankesa nga Radiotelevizioni i Kosovës (RTK)

RTK pretendon se me përfshirjen në Ligjin e kontestuar është cenuar pavarësia e saj institucionale, editoriale dhe statusi i transmetuesit publik i RTK-së. RTK thekson se, në bazë të Ligjit nr.04/L-046 për Radiotelevizionin e Kosovës, RTK, në cilësi të transmetuesit publik të Kosovës, ka statusin e institucionit të pavarur publik, i cili ofron shërbime në fushën e veprimtarisë mediale. RTK pohon se ka pasur reagime nga Unioni Evropian për Transmetim (European Broadcasting Union), ku ceket se përfshirja e RTK-se në Ligjin e kontestuar është në kontradiktë me Kushtetutën dhe me Ligjin nr. 04/L-046 për Radiotelevizionin e Kosovës, me ç'rast inkurajohen autoritetet e Kosovës ta miratojnë ligjin e ri për RTK-në, për ta siguruar autonominë institucionale dhe editoriale, duke përfshirë autonominë e resurseve njerëzore. RTK përmend epërsinë e Kushtetutës ndaj ligjeve dhe faktin se marrëveshjet ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Kosovës behën pjesë e sistemit të brendshëm juridik. Në këtë drejtim, RTK i referohet rekomandimit të Këshillit të Evropës No.R(96)10 lidhur me garantimin e pavarësisë së transmetuesit publik. Për më shumë, RTK u referohet edhe instrumenteve të tjera ndërkombëtare që mbrojnë pavarësinë institucionale të Transmetuesve Publik në Evropë, siç janë: Protokolli i Amsterdimit nga 1997, Dokumenti i Këshillit të Evropës CoE 2012/1, Vlerat e Standardit të EBU-së lidhur me pavarësinë institucionale dhe editoriale të Transmetuesit Publik.

23. Ankesa nga Sindikata e Re e Korporatës Energjetike të Kosovës

Sindikata e Re e Korporatës Energjetike të Kosovës pretendon se puna e punëtoreve të KEK-ut dallon nga puna e shërbyesve civilë sepse punëtorët e KEK-ut punojnë në kushte shumë të vështira, gjë që reflektohet në gjendjen e tyre shëndetësore dhe në faktin se një numër i konsiderueshëm i punëtorëve vdesin pa arritur moshën e pensionimit. Sipas Sindikatës së Re të KEK-ut, Ligji i kontestuar cenon ekonominë e tregut të lirë dhe nuk përputhet me Ligjin e Punës. Sindikata e Re e KEK-ut, përfundimisht kërkon që të merret parasysh rrezikshmëria e veprimtarisë së KEK-ut, dhe pasi që KEK-u është kompania më fitimprurëse në vend, të hiqet nga fushëveprimi i Ligjit të kontestuar dhe të veprojë si e pavarur.

24. Ankesa nga Operator Sistemi, Transmisioni dhe Tregu - KOSTT sh.a.

Operator Sistemi, Transmisioni dhe Tregu - KOSTT sh.a., pretendon se neni 27 i Ligjit të kontestuar nuk është në pajtueshmëri me Kushtetutën, duke kërkuar përjashtimin e ndërmarrjes publike Operator Sistemi, Transmisioni dhe Tregu - KOSTT sh.a., nga fushëveprimi i këtij ligji. Po ashtu, KOSTT rikujton parimin e ekonomisë së tregut të lirë të shprehur në nenin 10 dhe në nenin 119 të Kushtetutës, të reflektuar në Ligjin nr.03/L-048, për Ndërmarrjet Publike. Po ashtu, KOSTT rikujton parimet e mëvetësisë dhe të autonomisë së ndërmarrjeve publike, në aspektin e organizimit ligjor, të vendimmarrjes, të zbatimit të parimit të ligjshmërisë dhe funksionit mbikëqyrës të veprimtarisë së

ndërmarrjeve publike nga autoritetet përkatëse rregullatore, siç, është shprehur në nenin 119 të Kushtetutës. KOSTT thekson se nocionet e pavarësisë së ndërmarrjeve publike, në pajtim me Kushtetutën, janë shprehur në Ligjin nr. 03/L-048 për Menaxhimin e Financave Publike, ku behet dallimi ndërmjet ndërmarrjeve publike autonome, siç është KOSTT-i dhe ndërmarrjeve e agjencive të tjera. KOSTT konsideron se kufizimi i pagës (faktorëve të koeficientit) për ndërmarrjet publike, sipas nenit 27 të Ligjit të kontestuar, kufizon dhe pamundëson ofrimin e stimulimit ekonomik dhe motivues për punonjësit e ndërmarrjeve publike në Kosovë, dhe si i tillë është në kundërshtim me Kushtetutën. Për më tepër, KOSTT mëton se neni 27 i Ligjit të kontestuar drejtpërdrejt cenon pavarësinë financiare të KOSTT-it në përcaktimin e pagave për punonjësit e vet. Në këtë mënyrë, KOSTT konsideron se kufizohet pasja në dispozicion e resurseve njerëzore të saj për t'i përmbushur detyrat dhe obligimet ligjore të dhëna me Ligjin nr.05/L-081 për Energji Elektrike dhe për t'i zbatuar obligimet e Republikës së Kosovës sipas marrëveshjeve ndërkombëtare. KOSTT shpreh brengjen se me hyrjen në fuqi të Ligjit të kontestuar do të përballlet me ikjen e stafit të saj, sepse pagat e punonjësve të KOSTT-it do të zvogëlohen për 47 %, dhe KOSTT nuk do të jetë në gjendje të ofrojë kompensime motivuese për stafin. KOSTT thekson se duhet të ketë personel të veçantë për t'i përmbushur kërkesat specifike teknike dhe operative, dhe personeli i kësaj kompanie duhet të jetë me i kualifikuar sesa në kompanitë e tjera në sektorin e energjisë. Kjo për arsye se duhet vazhdimisht ndërveprim me operatorët e sistemeve të transmisionit të vendeve të tjera, si dhe me rregullatorët.

25. Ankesa nga Sindikata e Pavarur e KOSTT-it

Sindikata e Pavarur e KOSTT-it pretendon se është kompania e vetme në Kosovë, e cila merret me menaxhimin e linjave të tensionit të lartë, prandaj puna e saj është shumë specifike dhe me përgjegjësi të madhe. Për të kryer punën në tregun e energjisë, KOSTT ka nevojë për staf të trajnuar dhe me përvojë. Sipas Sindikatës së Pavarur të KOSTT-it, përfshirja e KOSTT-it në Ligjin e kontestuar cenon pavarësinë financiare të KOSTT-it dhe paraqet rrezik për largimin e stafit profesional nga KOSTT. Sindikata e Pavarur e KOSTT-it konsideron se punëtorët e KOSTT-it nuk janë shërbyes civilë, pasi që KOSTT ka pavarësi financiare.

26. Ankesa nga Federata Sindikale e Pavarur e Postes dhe Telekomunikacionit të Kosovës

Federata Sindikale e Pavarur e Postës dhe Telekomunikacionit të Kosovës pretendon se neni 27 i Ligjit të kontestuar do të godasë me së shumti Telekomin e Kosovës, që përbëhet nga inxhinierë, juristë, ekonomistë dhe teknikë specialistë. Po ashtu, ankuesja pretendon se Telekom i Kosovës nuk financohet nga buxheti i Republikës së Kosovës, por përmes biznes-planit që planifikon në baza vjetore bazuar në të hyrat vetanake dhe rritjes në tregun e telekomunikacionit.

27. Ankesa nga Agjencia e Shoqërisë së Informacionit në kuadër të Ministrisë së Administratës Publike (TIK)

Ankuesja pretendon se Qeveria deri më tani ka trajtuar ndaras pozitat në fushën e TIK-ut, mirëpo me Ligjin e kontestuar nuk është bërë kategorizimi për fushën e TIK-ut. Më tej, ankuesja thekson se kjo agjenci në kuadër të Ministrisë së Administratës Publike është institucion përgjegjës në fushën e Teknologjisë së Informacionit dhe Komunikimit TIK, e cila përben bazë të zhvillimit për të gjitha sferat e tjera, p.sh. arsimi, shëndetësia, ekonomia, bujqësia.

28. Ankesa nga Veton Çoçaj – certifikues

Ankuesi pretendon se Ligji i kontestuar nuk është hartuar mbi parimin “*punë e njëjte, pagë e njëjtë*”. Në këtë drejtim ai thekson se në Kuvendin e Republikës së Kosovës pozita certifikues është trajtuar si pozite e veçantë dhe është klasifikuar me koeficientin 4.2, ndërsa në institucionet e tjera, ministri dhe agjenci, pozita e certifikuesit nuk figuron fare, por është e kategorizuar si kuadër ekzekutiv profesional dhe është klasifikuar me koeficientin 2.35. Më tej, ankuesi pretendon se ngarkesat e punës janë më të mëdha në ministri sesa në Kuvend dhe, sipas këtij arsyetimi, kërkon që të ketë trajtim të barabartë për të gjithë certifikuesit në Republikën e Kosovës.

29. Ankesa nga Pajtim Zogaj, inspektor në Inspektoratin e Trashëgimisë Kulturore

Ankuesi pretendon se me Ligjin e kontestuar është cenuar parimi “*pagë e njëjtë për punë të njëjte*”, e po ashtu është cenuar neni 23 i Deklaratës Universale për të Drejtat e Njeriut. Me konkretisht, ankuesi specifikon se me Ligjin e kontestuar është rregulluar edhe çështja e shtesave mbi pagën bazë, e cila u takon zyrtarëve të Administratës Tatimore të Kosovës, inspektorëve hetues të Autoritetit Kosovar të Konkurrencës, zyrtarëve të Agjencisë Kundër Korrupsionit, mirëpo e njëjta shtesë nuk është paraparë edhe për inspektorët e Inspektoratit të Trashëgimisë Kulturore, edhe pse natyra e punës është e njëjtë me subjektet e theksuar me sipër. Ankuesi, më tej, pretendon se në baze të këtij përcaktimi inspektorët e Inspektoratit të Trashëgimisë Kulturore janë diskriminuar dhe janë trajtuar në mënyrë të pabarabartë nga dispozitat e Ligjit të kontestuar.

30. Ankesa e psikologëve dhe e pedagogëve të shkollave

Ankuesit pretendojnë se Ligji i kontestuar, ata i trajton në mënyrë të pabarabartë, në krahasim me pedagogët dhe me psikologët e shkollave speciale. Ankuesit theksojnë se me këtë ligj nuk është respektuar parimi i “*pagës së njëjtë për punë të njëjte*”. Ata pretendojnë se pozicionimi i tyre do duhej të ishte i ngjashëm me mësimdhënësit e shkollave të mesme të larta, me koeficient 2.6, ose me mësimdhënësit e shkollave speciale, me koeficient 2.5. Më tej, ankuesit theksojnë se psikologët klinikë në klinikën e QKUK-së kanë të njëjtin kualifikim dhe janë kategorizuar me koeficient 3.5. Ata theksojnë se, edhe në këtë rast, ligji ka diskriminuar ankuesit, sepse edhe ata ofrojnë shërbime të njëjta psikosociale ndaj njerëzve në nevojë. Ankuesit po ashtu pohojnë se mësimdhënësit e shkollave të mesme të larta janë kategorizuar me koeficient 2.6 (grada master), pedagogët specialë dhe mësimdhënësit e shkollave speciale janë kualifikuar me

koeficient 2.5 (grada master), mësimdhënësit në nivelin klasor 6 - 9 janë kualifikuar me koeficient 2.45 (grada baçelor deri në 240 kredi), mësimdhënësit e nivelit klasor 1 - 5 janë kualifikuar me koeficient 2.3 (grada baçelor deri në 180 kredi), ndërsa psikologu i shkollës është kualifikuar me koeficient 2.3 (grada master). Ky përcaktim, sipas ankuesve, paraqet qartë trajtimin e pabarabartë të psikologëve dhe të pedagogëve në shkolla. Prandaj, bazuar në argumentet e paraqitura më sipër, ankuesit (psikologët dhe pedagogët) kërkojnë trajtim të barabartë dhe mosdiskriminues me Ligjin e kontestuar, si dhe të respektohet parimi "*pagë e njëjtë për punë të njëjtë*", parim ky i cili aktualisht nuk është marrë parasysh me këtë ligj.

31. Ankesa nga Njësia Qendrore Harmonizuese për Auditim të Brendshëm në Ministrinë e Financave dhe Auditorët e Brendshëm nga niveli qendror dhe lokal

Njësia Qendrore Harmonizuese për Auditim të Brendshëm në Ministrinë e Financave dhe Auditorët e Brendshëm nga niveli qendror dhe lokal pretendojnë se nuk janë të përfshirë në Ligjin e kontestuar, mirëpo përcaktimi i statusit dhe i pagave të tyre pritet të bëhet me një akt nënligjor, i cili do miratohet nga Qeveria në bashkëpunim me Ministrinë e Financave. Ankuesit shfaqin shqetësimin e tyre se një veprim i tillë ka rrezik ta cenojë sigurinë e tyre juridike si dhe qëndrueshmërinë financiare të auditorëve të brendshëm. Ankuesit theksojnë se fakti se me ligjin e kontestuar nuk është rregulluar pozicioni dhe paga e auditorëve të brendshëm, dëshmon se ky ligj nuk ka respektuar barazinë para ligjit, sepse e ka lenë mundësinë që për disa pozita, siç është pozita e auditorëve të brendshëm, të rregullohet me akt nënligjor, përkatësisht me udhëzim administrativ i cili ka mundësi të ndryshohet me një procedurë të shkurtër dhe të shpejtë tregon se siguria juridike e auditorëve të brendshëm nuk është e njëjtë sikurse siguria juridike e pozitave që janë përcaktuar me Ligjin e kontestuar. Po ashtu, ankuesit pretendojnë se pozicionimi i tyre në Ligjin e kontestuar do të këtë ndikim pozitiv në përcaktimin e statusit të tyre dhe të pagës së tyre në nivel ligji. Lidhur me këtë, ankuesit theksojnë se Ligjit i kontestuar nuk ka marrë parasysh fare dispozitat e Ligjit nr. 06/L-021 për Kontrollin e Brendshëm të Financave Publike, i cili në nenin 23, paragrafi 2, përcakton qartë: "*Paga e stafit të Njesisë Qendrore Harmonizuese dhe e Njësive të Auditimit të Brendshëm trajtohen në mënyrë të veçantë dhe duhet të jenë të harmonizuara me pagat e auditorëve të Zyrës Kombëtare të Auditimit.*" Prandaj, duke pasur parasysh gjithë këtë, ankuesit pretendojnë se është esenciale për funksionimin e tyre që pozicioni i tyre të jetë i përcaktuar me Ligjin për Pagat në Sektorin Publik, dhe pozicionimi i tyre të bëhet duke pasur parasysh në tërësi nenin 23, paragrafi 2, të Ligjit nr. 06/L-021 për Kontrollin e Brendshëm të Financave Publike, sipas të cilit, pagat e stafit të Njesisë Qendrore Harmonizuese dhe e njësive të Auditimit të brendshëm trajtohen në mënyrë të veçantë dhe duhet të jenë të harmonizuara me pagat e auditorëve të Zyrës Kombëtare të Auditimit.

32. Ankesa nga profesionistët shëndetësorë/mjekët e punësuar në Ministrinë e Shëndetësisë

Ankuesit sqarojnë se në kuadër të profesionistëve shëndetësorë janë mjekë, stomatologë të punësuar në Ministrinë e Shëndetësisë (MSh). Sipas pretendimeve të tyre përcaktimet aktuale me Ligjin e kontestuar i vë ata në

kategorizim të njëjtë me shërbyesit civilë dhe nuk u njihet shkollimi universitar dhe specialistik gjatë llogaritjes së pagës. Ankuesit konsiderojnë se janë të diskriminuar nga e drejta për pagë të dinjitetshme, sipas arritjeve profesionale dhe shërbimeve të cilat i ofrojnë. Më tej, ankuesit theksojnë se për t'u punësuar në MSh është dashur të plotësohen disa kriterë, si shkollimi nga lëmi i mjekësisë, si dhe licencimi si punëtorë shëndetësorë dhe si rrjedhojë e kësaj, të njëjtët në pozitat që i mbajnë në MSh nuk i përkasin shërbyesve civilë sipas Ligjit nr. 03/L-149 për Shërbimin Civil (neni 4. paragrafi 1), por kategorizohen si staf mjekësor të sistemit shëndetësor. Ankuesit pohojnë se kjo frymë nuk është bartur në Ligjin e kontestuar sepse ata janë kategorizuar si shërbyes civilë. Në vazhdim, ankuesit theksojnë se sipas Ligjit nr. 04/L-125 për Shëndetësi, neni 69, profesionist shëndetësor konsiderohet doktori i mjekësisë, doktori i stomatologjisë dhe farmacist i diplomuar. Pretendimet e tyre ankuesit i bazojnë në mendimet e organizatës botërore të shëndetësisë, sipas të cilave, sistemi shëndetësor përbëhet nga organizatat, nga njerëzit dhe nga veprimet qëllimi primar i të cilëve është promovimi, rikthimi dhe ruajtja e shëndetit, e sipas Bankës Botërore, konstatohet se sistemi shëndetësor nuk përbëhet vetëm nga institucionet shëndetësore, por edhe nga Ministria e Shëndetësisë, nga financuesit shëndetësorë dhe nga organizata të tjera. Ankuesit, përfundimisht pretendojnë se përcaktimi aktual në Ligjin e kontestuar i diskriminon ata nga e drejta e pagës si mjekë specialistë, me koeficient 5, sepse i rendit si shërbyes civilë me një koeficient shumë më të ulët, duke mos ua llogaritur shkollimin universitar dhe specialistik.

33. Ankesa nga stafi i inxhinierëve të ARKEP-it

Ankuesit pretendojnë se me Ligjin e kontestuar, stafi i ARKEP-it nuk është trajtuar në mënyrë të barabartë sikurse institucionet e tjera. Lidhur me këtë, ata theksojnë se inxhinierët në disa institucione të tjera, si Autoriteti i Aviacionit Civil (AAC), Agjencia e Shërbimeve të Navigacionit Ajror (AShNA), janë kategorizuar me koeficient shumë më të lartë sesa inxhinierët e ARKEP-it. Sipas tyre, kjo formë e kategorizimit është e pabarabartë, sepse inxhinierët e këtyre institucioneve i sjellë në pozicione jo të barabarta, e kur kësaj i shtohet fakti se inxhinierët e AAC-së dhe të AShNA-s autorizohen nga ARKEP-i për shfrytëzimin e resurseve për komunikimet elektronike, që është shumë vitale për fushën e aviacionit civil dhe navigimit ajror, e po ashtu realizon matje radio-monitoruese për identifikimin e interferencave, shfaqja e të cilave mund ta rrezikojë sigurinë e komunikimit. Për këtë arsye ata pretendojnë se duhet të pozicionohen tek pozicioni “Ekspert 2”, me koeficient 5.5 dhe “Ekspert 3”, me koeficient 4.

34. Ankesa nga Autoriteti Rregullator për Shërbimet e Ujit (ARrU).

Autoriteti Rregullator për Shërbimet e Ujit (ARrU), pretendon se me Ligjin e kontestuar, kuadri profesional dhe nëpunësit e ARrU-së janë kategorizuar në nivel të njëjtë me nivelin e shërbyesve civilë. Ata theksojnë se, duke pasur parasysh natyrën specifike të punës dhe përshkrimin e detyrave të punës të njëjtit nuk mund të harmonizohet me pozita të njëjta në sektorin e shërbimit publik. Ankuesi shpreh shqetësimin e tij se me përcaktimin aktual të Ligjit të kontestuar, ka rrezik që të largohet kuadri profesional nga ARrU dhe të reflektojë dëmshëm për institucionin. ARrU, më tej, thekson se aktualisht pagat e kuadrit të ARrU-së janë në nivel më të ulët se pagat e pozitave ekuivalente të

ofruesve të shërbimeve të cilat rregullohen dhe mbikëqyren nga ARrU. Prandaj, kategorizimi i punonjësve të ARrU-së, sipas ankuesit në nivel me shërbyesit civile do ta thellonte akoma më shumë këtë dallim, gjë që ndikon në zhvlerësimin e punës dhe të autoritetit të stafit të ARrU-së, ndaj ofruesve të shërbimeve. Në fund, ankuesi pretendon se në të gjitha vendet punonjësit e rregullatorëve në aspektin e pagave qëndrojnë me lart se institucionet që i rregullojnë, gjë që nuk është në Kosovë dhe ky dallim me këtë ligj do të jetë shumë më i madh.

35. Ankesa nga Sindikata e Universitetit të Prishtinës

Sindikata e Universitetit të Prishtinës (UP), pretendon se Ligji i kontestuar është diskriminues dhe nuk e ka përfshirë premtimin publik për rritje lineare në vlerën prej 70 eurosh për të gjithë punëtorët e administratës së UP-së. Sipas Sindikatës së UP-së me Ligjin e kontestuar, disa pozitive kryesore në UP, iu ulen pagat, për çfarë sindikata konsideron se kjo është kundër kushtetuese e po ashtu diskriminuese, sepse një e drejtë e fituar nuk mund të mohohet në këtë formë. Sindikata e UP-së për këtë çështje i referohen Ligjit nr. 03/L-147 për Pagat e Nëpunësve Civilë, përkatësisht nenit 28, ku thuhet: *“Nëpunësit civilë, paga bazë e të cilëve pas zbatimit të këtij ligji është me e vogël se paga bazë e tyre ekzistuese para hyrjes në fuqi të këtij ligji, ruajnë pagën e tyre ekzistuese bazë deri në kohën kur paga e tyre bazë të jetë në përputhje me dispozitat e këtij ligji dhe me dispozitat që kanë të bëjnë me klasifikimin e përgjithshëm të pozicioneve të punës në Shërbimin Civil, si dhe me standardet dhe procedurat për klasifikimin e secilës pozitë në gradën përkatëse.”* Më tej, kjo sindikatë pretendon se me Ligjin e kontestuar nuk janë caktuar titujt dhe koeficientet për administratën e UP-së dhe kjo mund të sjellë diskriminim në rast të gradimit të këtyre koeficienteve dhe pozitive nga Komisionet *ad-hoc* nga Qeveria. Po ashtu, sindikata thekson se me këtë ligj nuk është përcaktuar përqindja e pagesës për honorar (mbinormë), e që është specifike në rastet e universiteteve. Sindikata e UP-së, më tej, pretendon se parimet kryesore për miratimit e këtij ligji kane qenë: parimi i *“barazisë”*, parimi i *“pagës së njëjte për punë të njëjtë”* dhe parimi i *“mosdiskriminimit”*. Lidhur me këtë çështje, Sindikata e UP-së thekson se asnjëri nga këto parime në rastin e UP-së nuk është respektuar dhe nuk është marrë parasysh. Për më tepër, sindikata e UP-së pretendon se ky ligj ka krijuar pabarazi ndërmjet punonjësve të UP-së dhe institucioneve të tjera. Për këtë e njëjta ka marrë shembull rastin e certifikuesit në Kuvendin e Republikës së Kosovës, i cili është përcaktuar me koeficient 4.2, ndërsa në institucionet e tjera kjo pozitë është certifikuar dukshëm me ulët, pavarësisht faktit se kanë buxhet shumë më të lartë. Më tej, Sindikata e UP-së pretendon se pabarazia është shfaqur edhe në rastet, si p.sh. pozitë në kabinetet politike është përcaktuar me koeficient 2.2, ndërsa zyrtarët administrativë në UP (që mund të kenë gradën master apo doktor), mund ta kenë koeficientin më së shumti 2.35. Më tej, pozita e asistentit administrativ dhe e asistentit teknik në Kuvendin e Republikës së Kosovës ka koeficient 2.8, ndërsa ekuivalent me këtë pozitë apo koeficient në administratën e shërbimeve publike është pozita e udhëheqësit të divizionit (Drejtues i ulet 2). Kjo sindikatë, duke u bazuar në argumentet e paraqitura me sipër, nga Avokati i Popullit ka kërkuar që ta iniciojë në Gjykatën Kushtetuese vlerësimin e përputhshmërisë me Kushtetutën të Ligjit të kontestuar, sepse ky ligj sipas saj është i pabarabartë, nuk e ka arritur qëllimin e pagës së njëjte për

punën e njëjtë dhe ka rezultuar me diskriminim ndërmjet punonjësve në institucionet e Republikës së Kosovës.

32. Lidhur me kërkesat individuale të lartpërmendura të cilat janë paraqitur tek institucioni i Avokatit të Popullit, parashtruesi i kërkesës konsideron që është në interes të ankuesve, por edhe të publikut, që Gjykata të vlerësojë nëse Ligji i kontestuar prek interesat legjitime të këtyre ankuesve. Më konkretisht, parashtruesi i kërkesës, lidhur me ankesat e lartpërmendura konsideron se Gjykata duhet të japë një vlerësim lidhur me çështjet si në vijim:
- *Nëse parimi i ndarjes së pushteteve dhe garancia kushtetuese, që ka të bëjë me barazinë para ligjit, është arritur me Ligjin e kontestuar dhe me Shtojcën 1 të tij;*
 - *Nëse Ligji i kontestuar duhet t'i përfshijë ndërmarrjet publike, të cilat ushtrojnë autorizime publike në Republikën e Kosovës dhe nëse përfshirja e tyre në Ligjin e kontestuar e cenon Kushtetutën, përkatësisht parimin e ekonomisë së tregut të lirë, i shprehur në nenin 10 dhe në nenin 119 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, të reflektuar në Ligjin nr.03/L-087 për Ndërmarrjet Publike;*
 - *Nëse Ligji i kontestuar duhet t'i trajtojë me kujdes punonjësit e institucioneve, të organeve dhe të autoriteteve të një rëndësie të veçantë dhe punonjësit në sektorin publik për specializimin e të cilëve është investuar.*
33. Përfundimisht, parashtruesi i kërkesës konsideron se Ligji i kontestuar, ndër të tjera:
- 1) *Nuk pasqyron parimin e ndarjes së pushteteve, kontrollit e balancimit mes tyre, sikurse që është përcaktuar me Kushtetutë;*
 - 2) *Nuk mundëson pagë të barabartë për punë të barabartë për të gjithë të punësuarit në sektorin publik, sipas hierarkisë kushtetuese, përgjegjësisë institucionale dhe ndërlikueshmërisë në punë;*
 - 3) *Cenon të drejtën e pronës;*
 - 4) *Nuk reflekton parimet e përcaktuara të vet Ligjit të kontestuar në të gjitha dispozitat dhe Shtojcën 1 të tij.*
34. Prandaj për arsye të lartcekura parashtruesi i kërkesës kërkon vlerësimin e kushtetutshmërisë së Ligjit të kontestuar dhe pezullimin e tij deri në vendimin përfundimtar nga ana e Gjykatës.

Lidhur me kërkesën për masë të përkohshme

35. Parashtruesi i kërkesës kërkon që në bazë të argumenteve të lartcekura, Gjykata Kushtetuese të vendosë masë të përkohshme për pezullimin e menjëhershëm të Ligjit të kontestuar. Parashtruesi i kërkesës i referohet rregullit 57 të Rregullores së punës së Gjykatës që përcakton kushtet që duhet të plotësohen për vendosjen

e masës së përkohshme, duke theksuar se të tri kushtet e parapara janë plotësuar në këtë rast.

36. Së pari, parashtuesi i kërkesës konsideron se argumentet e parashtuara në kërkesë japin *"baza më shumë se prima facie"* për pezullimin e Ligjit të kontestuar. Përveç kësaj, parashtuesi i kërkesës thekson se Ligji i kontestuar në paragrafin 2 të nenit 2 [Përkufizime], përcakton shprehjet: *"funksionar publik"*, *"funksionar publik me status të veçantë"*, *"zyrtar publik"*, *"nëpunës civil"*, *"nëpunës civil me status të veçantë"*, *"nëpunës i Shërbimit Publik"*, *"nëpunës kabinetit"*, *"nëpunës administrativ dhe mbështetës"*, në këtë ligj kanë të njëjtin kuptim me atë të përcaktuara në Ligjin 06/L-114 për Zyrtarët Publik." Parashtuesi vë në pah faktin se Gjykata Kushtetuese, më 19 nëntor 2019, ka miratuar kërkesën për vendosjen e masës së përkohshme për Ligjin nr. 06/L-114 për Zyrtarët Publikë, duke e pezulluar këtë të fundit deri më 28 shkurt 2020. Rrjedhimisht, sipas parashtuesit të kërkesës përderisa ekziston lidhshmëria në mes të këtyre dy ligjeve dhe se përderisa Gjykata e ka pezulluar Ligjin për Zyrtarët Publikë, e njëjta do të duhet të aplikohet edhe tek Ligji për Pagat.
37. Së dyti, zbatimi i Ligjit të kontestuar, sipas pretendimit të parashtuesit të kërkesës, cenon ndarjen e pushteteve dhe është në kundërshtim me parimet e mosdiskriminimit, rrezikon shkaktim të dëmeve të pariparueshme, për shkak të cenimit të rendit kushtetues dhe të pabarazisë në mesin e subjekteve të sektorit publik në Republikën e Kosovës.
38. Së treti, parashtuesi i kërkesës thekson se bazuar në faktin se kanë pranuar një numër të madh ankesash, shumë prej tyre të bazuara, nga pothuajse çdo subjekt i sektorit publik, është tregues se Ligji i kontestuar ka gjasa që të shkaktojë pasoja të pariparueshme për shkak të trajtimit të pabarabartë. Me zbatimin e Ligjit të kontestuar, sipas parashtuesit të kërkesës, do të legjitimohej trajtimi i pabarabartë, për të cilën viktimat e shkeljes nuk do të mund të kërkonin kompensim, në rast se Gjykata Kushtetuese vlerëson se Ligji i kontestuar është në kundërshtim me Kushtetutën. Kjo për shkakun se Gjykata Kushtetuese, së paku nga praktika e deritanishme, nuk i anulon ligjet e miratuara nga Kuvendi, por i shfuqizon ato me efektin *ex nunc*. Rrjedhimisht, vendosja e masës së përkohshme është e domosdoshme dhe me interes publik.

Vlerësimi i kërkesës për masë të përkohshme

39. Për të bërë vlerësimin e kërkesës për masë të përkohshme, Gjykata së pari shqyrton nëse kërkesa i ka përmbushur kriteret përkatëse të pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.
40. Fillimisht, Gjykata i referohet paragrafit 1, të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, i cili përcakton se: *"Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar"*.
41. Përveç kësaj, Gjykata i referohet paragrafit 2, nënparagrafi 1 të nenit 113 të Kushtetutës, i cili përcakton se:

“2. Kuvendi i Kosovës, Presidenti i Republikës së Kosovës, Qeveria dhe Avokati i Popullit janë të autorizuar të ngrenë rastet në vijim:

(1) çështjen e përputhshmërisë së ligjeve, të dekreteve të Presidentit e të Kryeministrit dhe të rregulloreve të Qeverisë, me Kushtetutën;”

42. Gjykata, gjithashtu i referohet paragrafit 4, të nenit 135 [Raportimi i Avokatit të Popullit] të Kushtetutës, i cili parasheh që: *“Avokati i Popullit ka të drejtë të referojë çështje në Gjykatën Kushtetuese, në pajtim me dispozitat e kësaj Kushtetute”.*
43. Në vijim, për sa i takon rregullativës kushtetuese dhe ligjore për trajtimin e kërkesave për masë të përkohshme, Gjykata i referohet edhe paragrafit 2 të nenit 116 [Efekti Juridik i Vendimeve] të Kushtetutës, që përcakton: *“[...] 2. Përderisa procedura të mos përfundojë para Gjykatës Kushtetuese, ajo mund të suspendojë përkohësisht veprimin ose ligjin e kontestuar, derisa të merret vendimi i Gjykatës, nëse konsideron që aplikimi i veprimit a ligjit të kontestuar, mund të shkaktoj dëme të pariparueshme. [...]”*
44. Gjithashtu, Gjykata i referohet nenit 27 [Masat e përkohshme] të Ligjit, në të cilin parashihen kushtet ligjore për caktim të masës së përkohshme, ku specifikisht përcaktohet që:

“1. Gjykata Kushtetuese sipas detyrës zyrtare ose me kërkesë të palës mund të vendosë përkohësisht masa të përkohshme ndaj një çështjeje që është objekt i procedurës, nëse këto masa janë të nevojshme për të evituar rreziqe ose dëme të pariparueshme, ose nëse marrja e këtyre masave të përkohshme është në interes publik.

2. Kohëzgjatja e masave të përkohshme duhet të jetë e arsyeshme dhe proporcionale”.

45. Në fund, Gjykata i referohet edhe paragrafëve (4) dhe (6) të rregullit 57 [Vendimi për masë të përkohshme] të Rregullores së punës, që specifikojnë:

Rregulli 57 (4) i Rregullores së punës

“[...] Para se Kolegji shqyrtues të mund të rekomandojë pranimin e kërkesës për masë të përkohshme, ai duhet të konstatojë që:

(a) pala që kërkon masën e përkohshme ka treguar rastin prima facie për meritat e kërkesës dhe, nëse akoma nuk është vendosur për pranueshmërinë e saj, rastin prima facie për pranueshmërinë e kërkesës;

(b) pala që kërkon masë të përkohshme ka dëshmuar se do të pësojë dëme të pariparueshme nëse nuk lejohet masa e përkohshme; dhe

*(c) masa e përkohshme është me interes publik.
[...]*

Rregulli 57 (6) i Rregullores së punës

“[...] Nëse kërkesa për masë të përkohshme ka paraqitur dëshmitë e nevojshme, qoftë tërësisht ose pjesërisht, Gjykata do ta miratojë kërkesën, duke paraqitur faktet dhe arsyet ligjore për të mbështetur vendimin dhe kohën gjatë të cilës masa e përkohshme do të jetë në fuqi. Nuk mund të merret vendim për masë të përkohshme, përveç nëse specifikohet data e skadimit të tij. Megjithatë, data e skadimit mund të zgjatet me vendim tjetër të Gjykatës [...].”

46. Gjykata vëren se, në dritën e dispozitave të lartcekura të Kushtetutës, Ligjit dhe Rregullores së punës, për tu shqiptuar një masë e përkohshme kërkohet që pala parashtruese, në këtë rast Avokati i Popullit, të tregojë rastin *prima facie* për meritat e kërkesës.
47. Në rrethanat e rastit konkret, Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës ka arritur të tregojë rastin *prima facie* dhe këtë e ka bërë përmes: i) arsyetimit të pranueshmërisë së kërkesës; ii) pretendimeve të dorëzuara përkitazi me jokushtetutshmërinë e pretenduar të Ligjit të kontestuar; iii) ankesave të 35 institucioneve/personave të ndryshëm që konsiderojnë se afektohen në mënyrë jokushtetuese dhe të padrejtë nga Ligji i kontestuar si dhe, iv) vetë dosjes së lëndës që ka dorëzuar në Gjykatë.
48. Përtej kriterit të parë procedural, të elaboruar më sipër, Ligji dhe Rregullorja e punës parashohin edhe dy baza të tjera, jokumulative, mbi të cilat mund të vendoset masa e përkohshme (pra nëse ekziston cilado prej tyre). Baza e parë ka të bëjë me kushtin që pala që kërkon masë të përkohshme të arrijë të dëshmojë se masa e përkohshme është e nevojshme “për tu evituar rreziqe ose dëme të pariparueshme”. Baza e dytë ka të bëjë me argumentimin, përkatësisht konstatimin që masa e përkohshme është me “*interes publik*.”
49. Në këtë drejtim, Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës ka arritur të dëshmojë se janë përmbushur që të dy bazat e lartcekura për vendosjen e një mase të përkohshme, përkundër faktit që edhe përmbushja e vetëm njëres bazë do të mjaftonte që Gjykata të caktojë një masë të përkohshme. Pra, parashtruesi i kërkesës, për arsyet që do të ceken në vijim, ka arritur të bind Gjykatën se vendosja e masës së përkohshme është e nevojshme për të evituar rrezikun për “*dëm të pariparueshëm*” si dhe që vendosja e së njëjtës është “*interes publik*”.
50. Gjykata rikujton se kërkesa e tanishme është dorëzuar në Gjykatë nga Avokati i Popullit pasi që pranë këtij të fundit janë dorëzuar një mori ankesash lidhur me jokushtetutshmërinë e Ligjit të kontestuar. Avokati i Popullit, në pajtim me dispozitat e lartcekura kushtetuese, pasi që i ka shqyrtuar ankesat e dorëzuara pranë tij ka vendosur që të dorëzojë kërkesën në fjalë nën bindjen se Ligji i kontestuar, në tërësinë e tij, cenon A) parimin e ndarjes së pushteteve; B) barazinë e palëve para ligjit; C) të drejtën pronësore të subjekteve të interesuara dhe D) parimin e sundimit të ligjit.
51. Këto katër pretendime thelbësore të parashtruesit të kërkesës, të ngritura në nivel parimesh, janë të një rëndësie të jashtëzakonshme dhe si të tilla afektojnë një numër të madh të Institucioneve dhe individëve që preken drejtpërsëdrejti

nga Ligji i kontestuar. Vlerësimi se, në rrethanat e rastit konkret, a ka vërtetë cenim ose shkelje të parimeve në fjalë apo të të drejtave dhe lirive të theksuara, është me interes publik. Arritja tek një vlerësim i tillë përfundimtar kërkon një analizë të stërholluar kushtetuese dhe ekspertizë specifike, e të cilat në vetvete kërkojnë kohë për tu realizuar.

52. Në këtë aspekt, Gjykata e ka parasysh ndikimin që Ligji i kontestuar ka për të punësuarit në sektorin publik, dhe jo vetëm, si dhe për të gjitha institucionet dhe individët që preken nga ky ligj. Gjykata po ashtu e ka parasysh faktin që, përveç palëve të pakënaqura me Ligjin e kontestuar, ka edhe palë të tjera të cilët janë të kënaqur me po të njëjtin Ligj. Në këtë drejtim, është e rëndësishme të sqarohet se, përkundër konsideratave të sipërpërmendura, për vendimmarrjen përfundimtare të Gjykatës kanë rëndësi vetëm zbatimi i drejtë dhe i saktë i vlerave dhe parimeve kushtetuese dhe interpretimi i drejtë i të drejtave dhe lirive të njeriut në rrethanat e rastit konkret.
53. Përveç kësaj, Gjykata vëren se paragrafi 2 i nenit 2 të Ligjit të kontestuar ka lidhshmëri të drejtpërdrejtë me Ligjin nr. 06/L-114 për Zyrtarët Publikë, të cilin ligj tashmë Gjykata e ka pezulluar deri më 28 shkurt 2020. Rrjedhimisht, Gjykata konsideron se parashtuesi i kërkesës ka paraqitur rast *prima facie* për meritat e kërkesës në kuptim të rregullit 57, paragrafi (4) pika (a) të Rregullores së punës.
54. Më tej, Gjykata vëren se zbatimi i Ligjit të kontestuar, sa i përket pretendimit të cenimit të ndarjes së pushteteve dhe të qenit në kundërshtim me parimet e mosdiskriminimit, mund të shkaktojë dëme të pariparueshme për shkak të cenimit të rendit kushtetues dhe pabarazisë në mes të subjekteve të sektorit publik në Kosovë. Rrjedhimisht, Gjykata konsideron se parashtuesi i kërkesës ka dëshmuar rrezikun për dëme të pariparueshme në kuptim të nenit 116, paragrafi 2 të Kushtetutës, nenit 27 paragrafit 1 të Ligjit dhe rregullit 57, paragrafi (4) pika (b) të Rregullores së punës.
55. Gjykata konsideron se çështjet e ngritura në kërkesë janë të një rëndësie të tillë sa i përket respektimit dhe zbatimit të mirëfilltë të dispozitave kushtetuese lidhur me mbarëvajtjen e parimit të ndarjes dhe balancimit të pushteteve si dhe parimit të mosdiskriminimit lidhur me institucionet të pavarura dhe shumë subjekteve tjera të sektorit publik të themeluara me Kushtetutë dhe Ligje të veçanta, sa që pezullimi i zbatimit të Ligjit të kontestuar është në interesin publik. Rrjedhimisht, Gjykata konsideron se ka arsye substanciale të natyrës së interesit publik në kuptim të nenit 116, paragrafi 2 të Kushtetutës, nenit 27 paragrafit 1 të Ligjit dhe rregullit 57, paragrafi (4) pika (c) të Rregullores së punës, që arsyetojnë miratimin e masës së përkohshme përkitazi me Ligjin e kontestuar.
56. Prandaj, Gjykata, pa paragjykim ndaj pranueshmërisë ose meritave të kërkesës, përfundon se kërkesa e parashtuesit për masë të përkohshme përkitazi me Ligjin e kontestuar duhet të miratohet në mënyrë që të parandalohen dëmet e pariparueshme që mund tu shkaktohen subjekteve me interes dhe institucioneve të tjera të sektorit publik, si dhe të mbrohet interesi publik.

57. Për më tepër, Gjykata gjithashtu vëren se parashtruesi i kërkesës ngrit çështje që ndërlidhen jo vetëm me pavarësinë e institucioneve të pavarura kushtetuese por edhe në raport me disa institucione të tjera shtetërore. Andaj, Gjykata vlerëson se pezullimi i Ligjit të kontestuar do të kishte ndikim të drejtpërdrejt në aplikimin e Ligjit si tërësi, shtuar kësaj edhe faktin që kjo Gjykatë tashmë e ka pezulluar në tërësi zbatimin e Ligjit nr. 06/L-114 për Zyrtarët Publikë, deri më 28 shkurt 2020.
58. Rrjedhimisht, Gjykata e sheh të nevojshme dhe të domosdoshme, miratimin e kërkesës specifike të Avokatit të Popullit për pezullimin e zbatimit të të gjitha dispozitave të Ligjit të kontestuar.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata, në mbështetje të nenit 116.2 të Kushtetutës, të nenit 27 të Ligjit dhe të rregullit 57 të Rregullores së punës, më 12 dhjetor 2019, më shumicë votash,

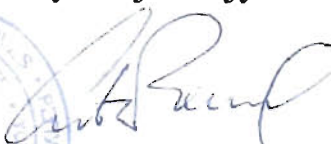
VENDOS

- I. TË MIRATOJË masën e përkohshme në kohëzgjatje deri më 30 mars 2020, nga data e nxjerrjes së këtij vendimi;
- II. TË PEZULLOJË MENJËHERË zbatimin në tërësi të Ligjit nr. 06/L-111 për Pagat në Sektorin Publik në kohëzgjatje të përcaktuar në pikën I;
- III. TË VAZHDOJË zbatimin i Ligjeve të shfuqizuara me nenin 33 të Ligjit të kontestuar, deri në vendosjen meritore të çështjes;
- IV. TË KËRKOJË Opinion në cilësinë e *Amicus Curiae*, në Komisionin e Venecias për Ligjin nr. 06/L-111 për Pagat në Sektorin Publik;
- V. Ky vendim do t'u kumtohet palëve;
- VI. Ky vendim do të publikohet në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- VII. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtarja raportuese

Remzije Istrefi-Pezi

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Artë Rama-Hajrizi

